

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กองตรวจสินค้าขาเข้า, กรมศุลกากร. คู่มือการตรวจสินค้าขาเข้า. กรุงเทพมหานคร :
 ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามเจริญพานิช, 2529.
- ฉัตรวิทย์ นาคสุภา. กฎหมายระหว่างประเทศ. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2511.
- บัญญัติ สุชีวะ. "กรรมสิทธิ." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาว่าด้วยทรัพย์สิน หน่วยที่ 1 - 6
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, กรุงเทพมหานคร : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์
 (1977) จำกัด, 2526.
- ประพันธ์ เนตรนรินทร์. คำอธิบายกฎหมายศุลกากร. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน
 จำกัดศึกษาภัณฑ์พานิช, 2517.
- ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬา
 ลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- พนัส ทัศนียานนท์. "กฎหมายสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ." ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
กฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 8 - 15 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
 กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์อักษรไทย, 2528.
- ล้วน ปางสุข. คำอธิบายกฎหมายศุลกากรและพิธีศุลกากร. กรุงเทพมหานคร :
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.สัมพันธ์พานิชย์, 2529.
- วัฒนา สายกวิต. พัฒนาเศรษฐกิจขั้นต้น. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
 2524.

ศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์. "ความหมายและขอบเขตของปัญหาสิ่งแวดล้อม." ใน เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 1 - 7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์อักษรไทย, 2528.

สถาบันอาเซียน. เจาะอาเซียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีกรุฟ, 2527.

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พ.ศ. 2526 - 2527. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนชุดิมาการพิมพ์, 2528.

บทความ

จันทร์ลักษณ์ โชติรัตนกลัก. "ความรับผิดชอบของรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศ." วารสารนิติศาสตร์ 15 (กันยายน 2514).

สุนทร นิยมญาติ. "กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดชอบของรัฐ." สารานุกรม (2524).

เอกสารอื่น ๆ

กมลทิพย์ ศศิการ. "มาตรการในการเรียกร้องค่าเสียหายจากคดีสภาวะแวดล้อม." วิทยานันทนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ปากวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

กรมเจ้าท่า. "อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของกรมเจ้าท่าในการควบคุมดูแลการขนส่งสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายทางเรือ." เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การควบคุมการเคลื่อนย้ายของของเสียที่มีอันตราย 18 กันยายน 2532. (อค์สำเนา)

กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม, สำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. "ร่างแนวทางการป้องกัน
แก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ." เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การควบคุม
การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตราย ณ ท่าเรือและทางทะเล เสนอที่ ห้องประชุม
สารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2531. (อัครสำเนา)

กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม, สำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. "อนุสัญญาบาเซลว่าด้วย
การควบคุมเคลื่อนย้ายและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายข้ามแดน." เอกสาร
ประกอบการสัมมนา เรื่อง การควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตราย ณ
ท่าเรือและทางทะเล เสนอที่ ห้องประชุมสารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
18 กันยายน 2526. (อัครสำเนา)

เจริญ วัชรรังษี. "ปัญหามลพิษทางอากาศกับชีวิตประจำวัน." เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง
การควบคุมเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตราย ณ ท่าเรือและทางบก เสนอที่
ห้องประชุมสารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 18 กันยายน 2532.
(อัครสำเนา)

ชัย มหาคมวดี. "การควบคุมการนำเข้าและส่งออก." ในการอบรมความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง, 2525. (อัครสำเนา)

บุญยง โลหังศรีวัฒน์. "กาเอกสารพิษโรงงาน." อุตสาหกรรม 28 (2528) : 2 - 3.

_____. "ปัญหาเอกสารพิษและโครงการจัดตั้งศูนย์บริการกำจัดกากอุตสาหกรรม."
สำนักงานบริหารและกำจัดกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ.
2528. (อัครสำเนา)

ประกอบ ตันติยาหงษ์. "ปัญหาของเสียที่มีอันตรายตกค้างที่ท่าเรือกรุงเทพฯ." ในการ
สัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียที่มีอันตราย ณ
ท่าเรือและทางทะเล เสนอที่ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 18 กันยายน
2532. (อัครสำเนา)

ขนาด คัตวีรุทท์. "ปัญหาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมกับความมั่นคงของชาติ." ในการสรุปผลการ
สัมมนาปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมกับความมั่นคงของชาติ 13 - 16 ธันวาคม
2527. (อัครสำเนา)

รำเพย แข็งแสง. "กากของเสียที่มีอันตราย." ในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง
การควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียที่มีอันตราย ณ ท่าเรือและทางทะเล
เสนอที่ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 18 กันยายน 2532. (อัครสำเนา)

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเรื่อง
มาตรการแจ้งข้อมูลสารอันตรายของบริษัทตัวแทนเรือ เสนอที่ ห้องประชุมสำนักงาน
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 29 มกราคม 2533. (อัครสำเนา)

อัครศักดิ์ ทองไข่มุกต์. "ของเสียที่เป็นอันตราย." เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง
การควบคุมเคลื่อนย้ายของเสียที่มีอันตราย ณ ท่าเรือและทางทะเล เสนอที่
ห้องประชุมสารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 18 กันยายน 2532.
(อัครสำเนา)

อุบลรัตน์ สิทธิยานนท์. "การใช้สิทธิเกินส่วนในลักษณะละเมิด." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เอกสารรายงานการปฏิบัติงาน เรื่อง การจัดการและควบคุมภาวะมลพิษจากอุตสาหกรรม ณ
ประเทศสหรัฐอเมริกา เสนอที่ กองนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม สำนักงาน
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ 28 เมษายน - 12 มิถุนายน 2531. (อัครสำเนา)

ภาษาอังกฤษBook

General Assembly. Report of The International Law Commission on
The Work of Its Fortteth Session. 1988.

L.C. Gren. International Law Throuch The Cases. 1978.

P. Kapoor R. Gray. Maritime fraud, and over view Lymouth Poly
Techine. 1985.

Willam L. Prosser. Law of Torts. Minnesota : West Publish Co.,
1978.

Articles

Ellen R. Spitalnik. "fransfonteir Movements of Hazardous Waste
Problems and Proposed Solutions." Fulbright Research
Fellow Institute of Southeast Asian Studies Singapor.

Engineering - Science. Thai Dceco, Ltd. & Systems Engineering
Co, Ltd." National Hazardous Wast Management plan."
Draft Final Report, Vol 2, Prepured for Office of The
National Environment Board, Ministry of Science, Technodgy
and Energy, Kingdom of Thailand, August 1988.

United Nations. "Development and International Economic Co -
Operation Environment." General Assembly Forty - Fourty
Session Item 83 (F).

ภาศนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

อนุสัญญาบาเซล ว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายข้ามแดน

อารัมภบท

ภาคีทั้งปวงแห่งอนุสัญญานี้จะต้อง

คำนึงถึง ความเสี่ยงของความเสียหายด้านสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ที่มีสาเหตุจากของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียประเภทอื่น รวมทั้งการเคลื่อนย้ายของเสียเหล่านั้นข้ามแดน

ให้ความสนใจ การเพิ่มการควบคุมสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการเพิ่มการผลิตและการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น

ให้ความสนใจวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายซึ่งเกิดจากของเสียดังกล่าว โดยการลดปริมาณการผลิตให้น้อยที่สุดทั้งด้านปริมาณและ/หรือความเป็นอันตราย

ชักจูงให้รัฐมีมาตรการที่จำเป็นและแน่ใจว่าการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น รวมทั้งการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัด ไม่เปลี่ยนแปลงการป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดเป็นที่ใด

สังเกตว่า รัฐมั่นใจว่าผู้ผลิตของเสียจะดำเนินการตามหน้าที่ในการขนส่งและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น ด้วยวิธีการที่เหมาะสมซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงการป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมไม่ว่าสถานที่กำจัดเป็นที่ใด

ตระหนักว่า ทุกประเทศมีอำนาจอธิปไตยในการห้ามการนำเข้าหรือการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น จากนอกประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร

ตระหนักว่า มีการเพิ่มการห้ามเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายข้ามแดน และการกำจัดของเสียเหล่านี้ในประเทศอื่น โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา

ให้ความมั่นใจว่า ของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น จะต้องได้รับการกำจัดภายในประเทศที่เป็นแหล่งผลิต ด้วยวิธีการจัดการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ทราบถึง การเคลื่อนย้ายของเสียจากประเทศที่เป็นแหล่งผลิตไปยังประเทศอื่น ควรจะได้รับการอนุญาตเฉพาะกรณีที่มีการดำเนินการภายใต้สภาพที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และภายใต้เงื่อนไขตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

พิจารณา ส่งเสริมการควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดน ซึ่งจะเป็นสิ่งจูงใจในการจัดการกับสิ่งแวดล้อม และการลดปริมาณการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดน

มั่นใจว่า รัฐควรมีมาตรการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการควบคุมการเคลื่อนย้ายขนส่งของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น ทั้งจากประเทศอื่นหรือไปยังประเทศอื่น

สังเกตถึง ข้อตกลงระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งควรระบุประเด็นในการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมในเรื่องเกี่ยวกับการนำผ่านสินค้าที่เป็นอันตราย

สังวรถึง ประกาศแห่งการประชุมสหประชาชาติ เรื่อง สิ่งแวดล้อมของมนุษย์ (กรุงสต็อกโฮล์ม, 1972) แนวทางและหลักการในการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายโดยคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดทำขึ้น ณ กรุงโคโร โดยมติของคณะมนตรีประสานการโครงการผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติในเรื่องการขนส่งสินค้าอันตราย (จัดทำขึ้นในปี 1957 และปรับปรุงเพิ่มเติมทุก 2 ปี) ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง, คำประกาศ, เอกสารและข้อบังคับที่จัดทำขึ้นโดยระบบของสหประชาชาติ รวมทั้งงานและการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค

ให้ความสนใจเกี่ยวกับ เจตนาารมณ์, หลักการ, เป้าหมายและหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งจัดทำโดยสมัชชาแห่งชาติในสมัยการประชุมที่ 37 (1982) ซึ่งเป็นกฎหมายจริยธรรมในการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อมของมนุษย์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ยืนยันว่า รัฐจะต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยของมนุษย์ และการป้องกันและการสงวนรักษาสิ่งแวดล้อม และความรับผิดชอบต่อที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

ตระหนักว่า ในกรณีที่มีข้อบกพร่องของอนุสัญญาฉบับนี้หรืออนุสัญญาใด ๆ ให้นำกฎหมายระหว่างประเทศของสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ได้

คำนึงถึง ความจำเป็นในการพัฒนาและการปฏิบัติด้วยเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดของเสียปริมาณน้อยและมีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม ทางเลือกในการนำกลับมาใช้ประโยชน์ระบบการจัดการและการควบคุมดูแลที่มีจุดมุ่งหมายลดการผลิตของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นลงให้น้อยที่สุด

คำนึงถึง การเพิ่มความสนใจของนานาชาติ เกี่ยวข้องกับความต้องการในการควบคุมอย่างกวักขันในการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น และความต้องการในการลดการเคลื่อนย้ายดังกล่าวลงให้เหลือน้อยที่สุด

ให้ความสนใจ ปัญหาการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นโดยผิดกฎหมาย

สังวรถึง ชีตความสามารถจำกัดของประเทศกำลังพัฒนาในการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น

ตระหนักถึง ความจำเป็นในการประชาสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีด้านการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นซึ่งเกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาอันสืบเนื่องมาจากเจตนาารมณ์ของแนวทางที่จัดทำขึ้น ณ กรุงโคโรและมติที่ 14/16 ของคณะกรรมการประจำสนธิการของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการประชาสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีด้านการป้องกันสิ่งแวดล้อม

ตระหนักว่า ของเสียเป็นอันตรายและของเสียประเภทอื่น ควรจะเคลื่อนย้ายขนส่งด้วยวิธีการที่เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ซึ่งจะให้ มีการอนุญาตการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดน เฉพาะในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายขนส่งและการกำจัดขั้นสุดท้ายเป็นไปโดยมีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมและ

กำหนด การป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมโดยการควบคุมอย่างเข้มงวดเพื่อต่อต้านผลกระทบที่สืบเนื่องมาจากการผลิตและการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น

และโคกกลางร่วมกันดังนี้

มาตรา 1

ขอบเขตของอนุสัญญา

1. เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญานี้ ของเสียชนิดต่าง ๆ คือไปนที่มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดน ถือว่าเป็น "ของเสียที่เป็นอันตราย"

(ก) ของเสียชนิดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 1, หรือมีลักษณะตามที่กล่าวไว้ในภาคผนวก 3, และ

(ข) ของเสียชนิดต่าง ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในข้อ ก. แต่ได้ถูกกำหนดหรือได้รับการพิจารณาว่าเป็นของเสียที่เป็นอันตรายโดยกฎหมายของประเทศที่ผู้ส่งออก, ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน

2. ของเสียชนิดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ II ที่มีการเคลื่อนย้ายขนส่งข้ามแดน จะถือว่าเป็นของเสียอื่นตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญานี้

3. ของเสียชนิดต่าง ๆ ที่เป็นผลจากกัมมันตรังสี ซึ่งอยู่ในความควบคุมโดยระบบระหว่างประเทศระบบอื่น ๆ รวมทั้งเอกสารระหว่างประเทศที่ประยุกต์ใช้เฉพาะสารกัมมันตรังสี จะไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของอนุสัญญานี้

4. ของเสียชนิดต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของเรือตามปกติ, การทิ้งของตามที่ระบุในเอกสารสำคัญระหว่างประเทศฉบับอื่น จะไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตอนุสัญญา

มาตรา 2

คำจำกัดความ

เพื่อให้เป็นตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญานี้

1. "ของเสีย" หมายถึง สิ่งของหรือวัสดุซึ่งถูกกำจัดหรือมีแนวโน้มที่จะถูกกำจัดหรือต้องการกำจัด โดยข้อกำหนดตามกฎหมายของประเทศ

2. "การจัดการ" หมายถึง การเก็บรวบรวม การขนส่งและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นรวมถึงการกำจัดที่ปลอดภัย

3. "การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายข้ามแดน" หมายถึง การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น จากสถานที่หนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของอำนาจศาลของประเทศหนึ่ง ไปสู่หรือผ่านสถานที่ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของอำนาจศาลของอีกประเทศหนึ่ง หรือไปสู่หรือผ่านดินแดนที่มีอยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของประเทศใด ๆ โดยกำหนดให้มีประเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับเคลื่อนย้ายนี้อย่างน้อย 2 ประเทศ

4. "การกำจัด" หมายถึง การดำเนินการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก IV ของอนุสัญญานี้

5. "สถานที่หรืออุปกรณ์ที่ได้รับอนุมัติแล้ว" หมายถึง สถานที่หรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการหรืออนุญาตให้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์นี้ โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องของประเทศซึ่งสถานที่หรืออุปกรณ์เหล่านั้นตั้งอยู่

6. "เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ" หมายถึง หน่วยงานของประเทศซึ่งได้รับมอบอำนาจจากประเทศภาคีให้รับผิดชอบภายในเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตามที่ประเทศภาคีเห็นว่า

เหมาะสมและให้ทำหน้าที่รับข่าวสารเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง และทำหน้าที่โต้ตอบข่าวสารเหล่านั้น ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 6

7. "ศูนย์ประสานงาน" หมายถึง องค์กรของประเทศภาคีที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบในการรับและการนำเสนอข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 13 และ 16

8. "การจัดการของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น โดยคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม" หมายถึง การดำเนินการทุกขั้นตอนที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นจะได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่ป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากของเสียเหล่านั้น

9. "พื้นที่ภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของประเทศ" หมายถึง แผ่นดิน ใต้น้ำหรือในอากาศ ซึ่งประเทศสามารถใช้อำนาจบริหารและซบบังคับในการควบคุมตามกฎหมายระหว่างประเทศในการป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม

10. "ประเทศผู้ส่งออก" หมายถึง ประเทศภาคีซึ่งทำการหรือริเริ่มทำการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดน

11. "ประเทศผู้นำเข้า" หมายถึง ประเทศภาคีซึ่งทำการนำเข้าของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนเพื่อนำมากำจัดภายในประเทศของตนหรือเพื่อการขนถ่ายกอนจะนำไปกำจัดในพื้นที่อื่นซึ่งมีใต้อุบายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของประเทศใด

12. "ประเทศผู้นำผ่าน" หมายถึง ประเทศใด ๆ ที่มีใช้ประเทศผู้ส่งออกหรือนำเข้าซึ่งถูกจัดการใหม่การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นผ่านประเทศนั้น

13. "ประเทศผู้เกี่ยวข้อง" หมายถึง ประเทศที่เป็นภาคีหรือที่มีใช้ภาคีซึ่งเป็นผู้ส่งออกหรือนำเข้าหรือนำผ่าน

14. "บุคคล" หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล
15. "ผู้ส่งออก" หมายถึง บุคคลที่อยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของประเทศผู้ส่งออกซึ่งจัดการส่งออกของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของ เสียอื่น
16. "ผู้นำเข้า" หมายถึง บุคคลที่อยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของประเทศผู้นำเข้าซึ่งจัดการนำเข้าของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของ เสียอื่น
17. "ผู้ขนส่ง" หมายถึง บุคคลผู้ทำการขนส่งของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของ เสียอื่น
18. "ผู้ผลิต" หมายถึง บุคคลผู้กิจกรรมที่ก่อให้เกิดของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของ เสียอื่นหากหาตัวบุคคลผู้นั้นไม่ได้ ให้หมายถึง บุคคลผู้ครอบครอง และ/หรือควบคุมของ เสียเหล่านั้น
19. "ผู้กำจัด" หมายถึง บุคคลผู้รับของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของ เสียอื่นและดำเนินการกำจัดของ เสียเหล่านั้น
20. "องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ" หมายถึง องค์การที่จัดตั้ง โดยประเทศที่มีอำนาจอธิปไตยและขีดความสามารถที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้ และได้รับการมอบอำนาจตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ภายในประเทศของตน ให้สามารถทำการลงนาม ให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ การยืนยันอย่างเป็นทางการ หรือการเข้าเป็นภาคี
21. "การขนส่งที่ผิดกฎหมาย" หมายถึง การเคลื่อนย้ายขนส่งของ เสียที่เป็นอันตรายหรือของ เสียอื่นข้ามแดนซึ่งได้กำหนดไว้ตามมาตรา 9

มาตรา 3

คำจำกัดความระดับชาติว่าด้วยของ เสียที่เป็นอันตราย

1. ภายใน 6 เดือนหลังจากเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญา ฉบับนี้แต่ละประเทศภาคีจะต้อง แจ้งให้ฝ่ายเลขานุการของอนุสัญญานี้ทราบถึงของ เสียชนิดอื่นนอกเหนือจากที่

กำหนดในภาคผนวก I และ II ซึ่งได้รับการพิจารณาหรือกำหนดให้เป็นของเสียที่เป็นอันตรายภายใต้กฎหมายของประเทศที่นั้น รวมทั้งต้องแจ้งข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดนซึ่งใช้บังคับต่อของเสียเหล่านี้

2. แต่ละประเทศจะต้องแจ้งฝ่ายเลขานุการถึงข้อเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของข้อมูลตามวรรค 1
3. ฝ่ายเลขานุการจะต้องแจ้งประเทศที่ทั้งหมดโดยทันทีเมื่อได้รับข้อมูลตามวรรค 1 และ 2
4. ประเทศจะต้องรับผิดชอบในการส่งต่อข้อมูลซึ่งได้รับจากฝ่ายเลขานุการตามวรรค 3 ให้แก่ผู้ส่งออกของประเทศตน

มาตรา 4

ข้อผูกพันทั่วไป

1. (ก) ประเทศที่มีสิทธิห้ามการนำเข้าของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นเข้ามาเพื่อการกำจัด โดยจะต้องแจ้งประเทศอื่น ๆ ถึงการตัดสินใจตามมาตรา 13

(ข) ประเทศจะต้องห้ามหรือไม้อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียที่เป็นอันตราย และของเสียอื่นไปยังประเทศอื่นซึ่งห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าวแล้ว เมื่อมีการแจ้งความที่กำหนดไว้ในวรรค (ก) ดังข้างต้น

(ค) ประเทศจะต้องห้ามหรือไม้อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นไปยังประเทศผู้นำเข้าที่ไม่แสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรในการนำเข้าที่แนบมาในการที่ประเทศผู้นำเข้านั้นมีได้ห้ามการนำเข้าของเสียดังกล่าว

2. แต่ละภาคีจะต้องดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่

(ก) ความมั่นใจว่า การผลิตของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นภายในประเทศของตนจะลดจำนวนให้เหลือน้อยที่สุด โดยพิจารณาทั้งด้านสังคม วิชาการและเศรษฐกิจ

(ข) ความมั่นใจว่า มีอุปกรณ์ในการกำจัดของเสียเพียงพอที่จะจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นโดยมีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าสถานที่กำจัดของเสียเหล่านั้นจะตั้งอยู่ภายในพื้นที่ใดก็ตาม

(ค) ความมั่นใจว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นในประเทศของตนจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดมลพิษอันเนื่องจากการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นเหล่านี้ และหากเกิดปัญหามลพิษขึ้นจะต้องดำเนินการลดผลกระทบที่มีต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมลงให้น้อยที่สุด

(ง) ความมั่นใจว่าการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นจะถูกกลดลงให้เหลือน้อยที่สุด โดยมีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมและจะต้องดำเนินการจัดการด้วยวิธีการที่จะป้องกันสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบอันอาจมีสาเหตุมาจากการเคลื่อนย้ายดังกล่าว

(จ) การห้ามการส่งออกของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศ หรือกลุ่มประเทศภาคี องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นภาคีสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาที่ห้ามการนำเข้าทั้งหมดตามกฎหมายของประเทศเหล่านั้น หรือหากมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าของเสียเหล่านั้นจะไม่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่คำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์มาตรฐานที่ใดก็ตามโดยประเทศภาคีสมาชิกในการประชุมครั้งแรก

(ฉ) ความต้องการในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขอเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดนตามภาคผนวก V ก ให้เพียงพอแก่ประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงรายละเอียดให้ชัดเจนถึงผลที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายนั้นต่อสุขภาพอนามัยมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

(ช) ห้ามการนำเข้าของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น หากมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าของเสียเหล่านั้นไม่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่คำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม

(ข) ประสานงานในกิจการต่าง ๆ กับภาคี และองค์กรอื่น ๆ ทั้งโดยตรงและผ่านฝ่ายเลขานุการ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นเพื่อปรับปรุงการจัดการของเสียดังกล่าวโดยมีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่อป้องกันการขนส่งที่ผิดกฎหมาย

3. ประเทศภาคีจะพิจารณาว่าการเคลื่อนย้ายขนส่งของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นที่ผิดกฎหมายนั้น เป็นอาชญากรรม

4. แต่ละภาคีจะต้องดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมทางด้านกฎหมาย การบริหาร หรือมาตรการอื่น ๆ เพื่อที่จะปฏิบัติและบังคับให้เป็นไปตามพันธสัญญาแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและลงโทษในการละเมิดข้อบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

5. ประเทศภาคีจะไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศที่มีได้เป็นภาคีหรือนำเข้าจากประเทศที่มีได้เป็นภาคี

6. ประเทศภาคีทั้งปวงจะต้องเห็นชอบในการไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นเพื่อนำไปกำจัดในพื้นที่ได้เส้นละติจูดที่ 60° ใต้ ไม่ว่าของเสียดังกล่าวจะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนหรือไม่

7. นอกเหนือจากที่กล่าวแล้ว แต่ละภาคีจะต้อง

(ก) ห้ามบุคคลทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของอำนาจศาลของประเทศ ต่การทำกรขนส่งหรือกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น หากบุคคลดังกล่าวมิได้รับการอนุญาตให้ดำเนินการนั้น

(ข) กำหนดให้ของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่จะทำการเคลื่อนย้ายข้ามแดนต้องมีการบรรจุหีบห่อ ติดป้ายและขนส่งด้วยวิธีการที่ได้รับการยอมรับและรับรอง ความซบักับและมาตรฐานนานาชาติเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อ ติดป้ายและขนส่ง และเป็นวิธีการปฏิบัติที่รับรองกันในระดับนานาชาติ

(ค) กำหนดให้ของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นซึ่งจะต้องมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนต้องมีเอกสารประกอบการเคลื่อนย้าย ทั้งตั้งแต่ที่เริ่มการขนส่งจนถึงสถานที่กำจัด

8. แต่ละภาคีจะต้องให้ความมั่นใจว่าของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นซึ่งจะส่งออกจากประเทศตนได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศผู้นำเข้าหรือสถานที่ใดก็ตาม แนวทางวิชาการในการจัดการด้วยวิธีการที่คำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมตามอนุสัญญาฉบับนี้ จะถูกกำหนดโดยประเทศภาคีสมาชิกในการประชุมครั้งแรก

9. ประเทศภาคีทั้งปวงจะต้องดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมเพื่อความมั่นใจว่าการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดนจะได้รับการอนุญาตต่อเมื่อ

(ก) ประเทศผู้ส่งออกไม่มีความสามารถทางเทคนิคและอุปกรณ์ที่จำเป็นรวมทั้ง ความเพียงพอหรือความเหมาะสมของสถานที่กำจัดในการกำจัดของเสียโดยคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม

(ข) ของเสียนั้นจำเป็นต้องนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการนำกลับมาใช้ประโยชน์ในประเทศผู้นำเข้า

(ค) การเคลื่อนย้ายข้ามแดนในกรณีอื่นจะดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยประเทศภาคีโดยเกณฑ์ดังกล่าวนี้จะต้องไม่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

10. ข้อตกลงภายใต้อนุสัญญาซึ่งกำหนดให้ของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่จะต้องได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมนั้น จะต้องไม่มีการนำผ่านไปยังประเทศผู้นำเข้าหรือประเทศผู้นำผ่าน

11. ไม่มีข้อใดในอนุสัญญาฉบับนี้ จะขัดขวางมิให้ประเทศภาคีออกข้อบัญญัติเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ และ เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อการป้องกันสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

12. ไม่มีข้อใดในอนุสัญญาฉบับนี้ที่จะมีผลต่ออำนาจอธิปไตยเหนือทะเลอาณาเขตของประเทษาคือตามกฎหมายระหว่างประเทศ สิทธิตามอำนาจอธิปไตยและขอบเขตอำนาจศาลเหนือเขตเศรษฐกิจเฉพาะและไหล่ทวีปของประเทษาคือตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งการเดินเรือและการบินของประเทษาคือทั้งปวงตามสิทธิและเสรีภาพแห่งการพาณิชย์นาวีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศและในเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

13. ประเทษาคือจะต้องดำเนินการตรวจสอบ เป็นระยะถึงความเป็นไปได้สำหรับการลดปริมาณและ/หรือศักยภาพการเกิดมลพิษของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นซึ่งส่งออกไปยังประเทษอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งไปยังประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 5

การแต่งตั้งพนักงานผู้มีอำนาจและศูนย์ประสานงาน

เพื่อเอื้ออำนวยต่อการดำเนินการตามอนุสัญญานี้ ประเทษาคือจะต้อง

1. มอบหมาย แต่งตั้งหรือจัดตั้งพนักงานผู้มีอำนาจจำนวนหนึ่งหรือมากกว่า และศูนย์ประสานงาน พนักงานผู้มีอำนาจจะได้รับมอบหน้าที่ให้รับแจ้งข้อมูลในกรณีที่เป็นประเทศที่ถูกนำผ่าน

2. แจ้งฝ่ายเลขานุการฯ ภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้แก่ประเทษตนว่าผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้เป็นศูนย์ประสานงานและพนักงานผู้มีอำนาจ

3. แจ้งฝ่ายเลขานุการฯ ภายใน 1 เดือน เมื่อได้ตัดสินใจให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้งตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 ข้างตน

มาตรา 6

การเคลื่อนย้ายข้ามแดนระหว่างประเทษาคือ

1. ประเทษผู้ส่งออกจะแจ้งหรือกำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกแจ้ง เป็นลายลักษณ์อักษร โดยผ่านพนักงานผู้มีอำนาจของประเทษผู้ส่งออก พนักงานผู้มีอำนาจของประเทษที่

เกี่ยวข้องในการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น การแจ้จะน้จะค้อง ประกอบค้วยปฏิญญาและข้อมูลตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 5 ก. ซึ่งเขียนค้วยภาษาที่ ยอมรับโดยประเทศผู้นำเข้า และการแจ้ข้อมูลดังกล่าวนี้้จะค้องแจ้ให้ประเทศภาคี ที่เกี่ยวข้องค้วย

2. ประเทศผู้นำเข้าจะตอบแก่ผู้แจ้เป็นลายลักษณ์อักษรในการยินยอมให้ มีการเคลื่อนย้ายโดยมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขหรือปฏิเสธไม่ยินยอมให้มีการเคลื่อนย้าย หรือขอข้อมูลเพิ่มเติม สำเนาคำตอบฉบับสุดท้ายของประเทศผู้นำเข้าจะค้องส่งไปให้ พนักงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ประเทศผู้ส่งออกจะไม่อนุญาตให้ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกเริ่มการเคลื่อนย้าย ข้ามแดนจนกว่าจะได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรว่า

(ก) ผู้แจ้ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศผู้นำเข้า, และ

(ข) ผู้แจ้ได้รับการยืนยันจากประเทศผู้นำเข้าถึงสัญญาที่กระทำ ระหว่างผู้ส่งออกและผู้กำจัดของเสียซึ่งกำหนดชัดเจนถึงการจัดการที่มีการคำนึงถึง ค้านถึงแวดล้อมในเรื่องนี้

4. แต่ละประเทศภาคีที่ถูกลำผ่าน จะค้องแจ้ตอบรับทราบในทันทีแก่ผู้แจ้ โดยอาจจะตอบรับไปยังผู้แจ้เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 60 วัน ถึงการยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายโดยมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขหรือปฏิเสธที่จะอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้าย หรือขอข้อมูลเพิ่มเติม ประเทศผู้ส่งออกจะไม่อนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนว่าจะได้ รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศผู้ถูกนำผ่าน อย่างไรก็ตาม หากประเทศภาคี ไม่ต้องการคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ไม่ว่าจะภายในกรณีทั่วไปหรือกรณีพิเศษ ในการส่งผ่านของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนหรือมีการเปลี่ยนแปลงใดใน เรื่องนี้ ประเทศภาคีจะค้องแจ้โดยทันทีไปยังภาคีอื่น เกี่ยวกับการตัดสินใจนี้ตามที่กำหนด ไว้ในมาตรา 13 ในกรณีหลังนี้ ถ้าไม่ได้รับตอบจากประเทศผู้ส่งออกภายใน 60 วันนับ จากวันที่ได้รับคำแจ้ของประเทศผู้ถูกนำผ่าน ประเทศผู้ส่งออกอาจจะอนุญาตให้ส่งออกผ่าน ประเทศผู้ถูกนำผ่าน

5. ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดน ของเสียจะได้รับการตีความ โดยถูกกฎหมายให้เป็นของเสียที่เป็นอันตราย เมื่อตีความ

(ก) โดยประเทศผู้ส่งออก กำหนดตามวรรค 9 แห่งมาตรฐานซึ่งจะนำไปใช้กับผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด และประเทศผู้นำเข้าจะใช้โดยอนุโลมแก่ผู้ส่งออกและประเทศผู้ส่งออก ตามลำดับ

(ข) โดยประเทศผู้นำเข้า หรือโดยประเทศผู้นำเข้าและประเทศผู้ถูกนำผ่านที่เป็นภาคีตามวรรค 1, 3, 4 และ 6 ของมาตรฐาน ซึ่งจะนำไปใช้กับผู้ส่งออก และประเทศผู้ส่งออก จะใช้โดยอนุโลมกับผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด และประเทศผู้นำเข้าตามลำดับ หรือ

(ค) โดยประเทศภาคีซึ่งถูกนำผ่าน โดยนำบทบัญญัติของวรรค 4 มาใช้บังคับ

6. ประเทศผู้ส่งออก อาจจะขึ้นอยู่กับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของประเทศที่เกี่ยวข้อง อนุญาตให้ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกใช้การแจ้งทั่วไปซึ่งแสดงลักษณะทางกายภาพและเคมีของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น ๆ เป็นชนิดเดิมที่ถูกเคลื่อนย้ายเป็นประจำไปยังผู้กำจัดรายเดิม และผ่านศุลกากรเดิมของประเทศผู้ส่งออกไปยังศุลกากรเดิมที่ผู้นำเข้าของประเทศผู้นำเข้า และในกรณีการส่งผ่านสินค้า ก็เป็นการผ่านศุลกากรเดิมที่นำเข้ามาและส่งออกของประเทศที่ถูกนำผ่าน

7. ประเทศที่เกี่ยวข้องอาจจัดทำคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้ใช้การแจ้งตามที่กำหนดไว้ในวรรค 6 ภายใต้เงื่อนไขการจัดหาข้อมูลที่กำหนดไว้ เช่น ปริมาณที่แน่ชัดและรายชื่อของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นที่จะทำการขนส่ง

8. การแจ้งและคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรตามที่กล่าวไว้ในวรรค 6 และ 7 อาจครอบคลุมการขนส่งของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นจำนวนหลายครั้งในช่วงระยะเวลาที่สุุดภายใน 12 เดือน

9. ภาคิจะกำหนดให้แต่ละบุคคลที่ทำการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนลงนามในเอกสารกำกับการเคลื่อนย้าย เมื่อทำการส่งหรือรับของเสีย ภาคิจะขอให้ผู้กำจัคแฉงแห่งผู้ส่งออกและพนักงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้ส่งออกถึงใบรับของเสียที่ไครับจากผู้กำจัคของเสียในเรื่องนี้ และแฉงเมื่อถึงเวลาอันสมควรว่า การกำจัคไคเสร็จสิ้นลงแลวตามที่ไคแฉงไว้ หากประเทศส่งออกไมไครับแฉงข้อมูล เช่น วนนี้ พนักงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้ส่งออกหรือผู้ส่งออกจะแฉงแก่ประเทศนำเข้า

10. การแฉงและการตอบซึ่งกำหนดไว้ในมาตรานี้จะถูกส่งไปยังพนักงานผู้มีอำนาจของประเทศที่ไคเกี่ยวข้องหรือไปยังหน่วยงานของรัฐบาลที่แฉงแสมในกรณีของประเทศที่มีไคภาคิ

11. การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนจะคองมี การประกันสัญญาผูกมัดหรือการรับรองอื่น ๆ ตามที่อาจกำหนดโดยประเทศผู้นำเข้าหรือประเทศผู้ถูกนำผ่านที่เป็นภาคสมาชิก

มาตรา 7

การเคลื่อนย้ายข้ามแดนจากประเทศไคผ่านประเทศที่มีไคเป็นภาคิ

วรรค 2 ของมาตรา 6 แห่งอนุสัญญา นี้ สามารถนำมาใช้โดยอนุโลมกับการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนจากประเทศไคผ่านประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศซึ่งมีไคเป็นภาคิ

มาตรา 8

หน้าที่ในการนำกลับเข้าประเทศ

เมื่อการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งไครับอนุญาตจากประเทศที่ไคเกี่ยวข้องภายใต้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้แลว แต่ไมสามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามสัญญา ประเทศผู้ส่งออกจะคองให้ค้ำประกันใจว่าของเสียเหล่านั้นจะถูกนำกลับไปยัง

ประเทศผู้ส่งออกโดยผู้ส่งออก หากการจัดการในทางเลือกต่าง ๆ ไม่สามารถดำเนินการ กำจัดของเสียด้วยวิธีการที่จำเป็นถึงขั้นสิ่งแวดล้อมภายใน 90 วันนับจากเวลาที่ประเทศ ผู้นำเข้าได้แจ้งประเทศผู้ส่งออกและฝ่ายเลขานุการ หรือภายในระยะเวลาที่ประเทศที่ เกี่ยวข้องได้ทำความตกลงกัน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปดีที่สุด ประเทศผู้ส่งออก และประเทศภาคีอื่นซึ่งถูกนำผ่านจะต้องไม่คัดค้าน คอตัน หรือชักขวางการส่งของเสีย เหล่านั้นกลับไปยังประเทศผู้ส่งออก

มาตรา 9

การขนส่งที่ผิดกฎหมาย

1. เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญานี้ การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนที่

(ก) ไม่มีการแจ้งตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ไปยังประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หรือ

(ข) ไม่มีการยินยอมตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ โดยประเทศหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ค) ได้รับความยินยอมจากประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย การสำแดงเท็จ หรือการหลอกลวง หรือ

(ง) ไม่ถูกต้องตรงกับข้อความที่แสดงในเอกสาร หรือ

(จ) เป็นผลจากการกัก (เช่น การกักทิ้งไว้) ของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นโดยเจตนาที่จะฝ่าฝืนอนุสัญญานี้และหลักการทั่วไปของกฎหมายระหว่างประเทศ

ให้ถือว่าเป็นการขนส่งที่ผิดกฎหมาย

2. ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดน ได้ถูกลงความเห็นว่าเป็นการขนส่งที่ผิดกฎหมาย อันเป็นผลมาจากการกระทำในส่วนของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ประเทศผู้ส่งออกจะต้องมั่นใจว่าของเสียที่มีปัญหาในเรื่องนี้

(ก) จะถูกนำกลับโดยผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต หรือโดยประเทศผู้ส่งออกเอง ในกรณีที่เป็นไปยังประเทศผู้ส่งออก หากปฏิบัติทางอื่นไม่ได้

(ข) จะต้องถูกจำกัดตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ประเทศผู้ส่งออกได้รับการแจ้งเกี่ยวกับการขนส่งที่ผิดกฎหมาย หรือภายในช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องอาจทำความตกลงกัน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปดีที่สุด ประเทศที่เกี่ยวข้องจะต้องไม่คัดค้าน คอตัน หรือข้อขัดขวางการส่งของเสียเหล่านี้กลับประเทศผู้ส่งออก

3. ในกรณีที่การเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดน ได้ถูกลงความเห็นว่าเป็นการขนส่งที่ผิดกฎหมาย อันเป็นผลมาจากการกระทำในส่วนของผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด ประเทศผู้นำเข้าจะต้องมั่นใจว่าของเสียที่มีปัญหาในเรื่องนี้ได้รับการกำจัดด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมโดยผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด หรือในกรณีที่เป็นไปโดยประเทศผู้นำเข้าภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันที่การขนส่งที่ผิดกฎหมายนี้ได้รับความสนใจจากประเทศผู้นำเข้าหรือภายในระยะเวลาที่ประเทศผู้เกี่ยวข้องทำความตกลงกัน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปดีที่สุด ภาควิชาที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือตามความจำเป็นในการกำจัดของเสียนี้ด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม

4. ในกรณีที่ไม่สามารถระบุความรับผิดชอบในการขนส่งที่ผิดกฎหมายทั้งของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าหรือผู้กำจัด ภาควิชาที่เกี่ยวข้องหรือภาคีอื่น ๆ ซึ่งแล้วแต่ความเหมาะสมจะต้องให้ความมั่นใจในการประสานงานร่วมกันเพื่อให้องค์ของเสียที่เป็นปัญหาได้รับการกำจัดในทันทีด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม โดยทันที ไม่ว่าจะกระทำในประเทศผู้ส่งออกหรือประเทศผู้นำเข้า หรือสถานที่อื่นซึ่งแล้วแต่ความเหมาะสม

5. แต่ละภาคีจะต้องนำกฎหมายของประเทศ/ท้องถิ่นที่เหมาะสมมาใช้เพื่อการป้องกันและลงโทษการขนส่งที่ผิดกฎหมาย ภาคีทั้งปวงจะร่วมมือกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุตามเจตนารมณ์แห่งอนุสัญญาฯ

มาตรา 10

ความร่วมมือนานาชาติ

1. ภาครัฐทั้งปวงจะให้ความร่วมมือต่อกันเพื่อที่จะปรับปรุงการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น ด้วยวิธีที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม

2. เพื่อนำไปสู่จุดหมายข้างต้น ภาครัฐต่าง ๆ จะต้อง

(ก) เมื่อได้รับการร้องขอ จะต้องจัดทำข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นระดับทวิภาคีหรือระหว่างหลายฝ่าย โดยมีความมุ่งหมายที่จะสนับสนุนการจัดการของเสียที่มีอันตรายและของเสียอื่นด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการประสานงานทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติสำหรับการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่เพียงพอ

(ข) ประสานงานในการติดตามตรวจสอบผลกระทบที่เกิดจากการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายที่อาจมีต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

(ค) ประสานงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติ ให้มีการพัฒนาและดำเนินการด้วยเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดของเสียน้อยที่สุดและทำการปรับปรุง เทคโนโลยีที่ใช้อยู่เพื่อลดหรือกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ได้วิธีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพในการจัดการด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการศึกษาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการนำเอาเทคโนโลยีใหม่หรือที่ได้รับการพัฒนามาใช้

(ง) ประสานงานอย่างเต็มที่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติ ให้มีการถ่ายทอดทางเทคโนโลยี และระบบการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องประสานงานเพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางวิชาการ ในกลุ่มประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่มีความต้องการและร้องขอความช่วยเหลือทางด้านนี้

(จ) ประสานงานในการพัฒนาแนวทาง หลักทางวิชาการ หรือแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม

3. ภาศัหังปวงจะต้งใช้วิธีการที่เหมาะสมในการประสานงานรวมมกันเพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคย่อย (ก), (ข) และ (ค) ของวรรค 2 ในมาตรา 4

4. พิจารณาถึงความต้งการของประเทศกำลังพัฒนา สนับสนุนการประสานงานระหว่างประเทศภาคีและหน่วยงานผู้มีอำนาจระดับนานาชาติอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความสำนึกของประชาชน การพัฒนาการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่เหมาะสม และการนำเทคโนโลยีใหม่ที่ทำให้เกิดของเสียน้อยมาใช้

มาตรา 11

ความตกลงระดับทวิภาคี ความตกลงหลายฝ่าย และความตกลงระดับภูมิภาค

1. เช่นเดียวกับมาตรา 4 วรรค 5 ประเทศภาคีอาจจะจัดทำความตกลงระดับทวิภาคีความตกลงหลายฝ่ายและความตกลงระดับภูมิภาคในการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนกับประเทศภาคีหรือประเทศที่มีได้เป็นภาคี ความตกลง เช่นว่านั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น โดยต้งมีการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา ข้อตกลงเหล่านี้จะต้งกำหนดบทบัญญัติที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมโดยมีความเข้มงวดไม่น้อยกว่าที่กำหนดโดยอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนา

2. ประเทศภาคีจะแจ้งแก่ฝ่ายเลขานุการถึงความตกลงระดับทวิภาคีความตกลงหลายฝ่ายและความตกลงระดับภูมิภาค ตามที่ได้กำหนดในวรรค 1 ซึ่งได้จัดทำไว้ก่อนอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดนซึ่งเกิดขึ้นระหว่างประเทศภาคีของความ

ตกลง เหล่านั้น บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ นี้จะไม่มีผลกระทบต่อ การเคลื่อนย้ายข้ามแดนที่เกิดขึ้น ตามข้อตกลงที่มีความสอดคล้องกับการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่มีการ คำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ นี้

มาตรา 12

การปรึกษาหารือเกี่ยวกับความรับผิดชอบค่าเสียหาย

ภาคีทั้งปวงจะร่วมมือกัน เพื่อนำกฎข้อบังคับและขั้นตอนที่เหมาะสมที่ว่าด้วย ความรับผิดชอบค่าเสียหายและการชดเชยความเสียหายที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายของเสีย ที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดนและการกำจัดมาใช้

มาตรา 13

การแจกจ่ายข่าวสาร

1. ภาคีทั้งปวงจะทำการแจ้งแก่ประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยทันทีเมื่อรับทราบว่ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดน หรือจากการกำจัดของเสียเหล่านั้นซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในประเทศอื่น ประเทศภาคีเหล่านั้นจะต้องได้รับแจ้งในทันที

2. ภาคีทั้งปวงจะแจ้งแก่กัน ผ่านฝ่ายเลขานุการ เมื่อ

(ก) มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานผู้มีอำนาจ และ/ หรือศูนย์ประสานงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5

(ข) ความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับคำจำกัดความของของเสียที่มีอันตราย ของชาติตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 3

และในทันทีที่เป็นไปได้ เมื่อ

(ค) การตัดสินใจของประเทศใดประเทศหนึ่ง ที่จะไม่ปฏิบัติตามทั้งหมด หรือเพียงส่วนหนึ่ง ในการนำเข้าของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น เพื่อการกำจัดในพื้นที่ภายใต้ขอบเขตอำนาจศาลของประเทศ

(ง) การตัดสินใจของประเทศใดประเทศหนึ่งในการจำกัดหรือห้ามการส่งออกของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น

(จ) ข้อมูลอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ตามวรรค 4 แห่งมาตรา ๓

3. ภาควิชาที่ปรึกษา โดยสอดคล้องกับกฎหมายระเบียบข้อบังคับและการปฏิบัติของชาติจะจัดส่งข้อมูลผ่านเลขานุการไปยังการประชุมของประเทศภาคี ซึ่งแต่งตั้งขึ้นภายใต้มาตรา 15 ก่อนสิ้นสัปดาห์ประมาณ ข้อมูลในรายงานประจำปีประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้

(ก) พนักงานผู้มีอำนาจ และศูนย์ประสานงานที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 5

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายข้ามแดนซึ่งภาคีเหล่านั้นเกี่ยวข้องด้วย โดยรวมถึง

1) ปริมาณของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่ส่งออกชนิดของของเสีย ลักษณะจุดหมายปลายทาง ประเทศที่ดูผ่านผ่าน วิธีการกำจัดตามที่ระบุไว้ในการตอบรับจากการแจ้ง

2) ปริมาณของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นที่นำเข้าชนิดของของเสีย ลักษณะ ประเทศต้นทาง วิธีการกำจัด

3) การกำจัดที่มีค่าใช้จ่ายไปตามที่ใดค่าใช้จ่าย

4) การดำเนินการที่จะลดปริมาณของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นเพื่อการเคลื่อนย้ายข้ามแดน

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาปรับปรุงใช้เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา

(ง) ข้อมูลเกี่ยวกับสถิติที่มีคุณค่า ซึ่งรวบรวมไว้โดยภาคีเกี่ยวกับผลกระทบที่จะมีต่อสุขภาพ มนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการผลิต การขนส่ง และการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่น

(จ) ข้อมูลเกี่ยวกับความตกลงระดับทวิภาคี ความตกลงหลายฝ่าย และระดับภูมิภาคที่สอดคล้องกับมาตรา 11 ของอนุสัญญา

(ฉ) ข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดน และมาตรการที่ได้นำเนินการไปแล้ว

(ช) ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกในการกำจัด ที่ดำเนินการในพื้นที่ภายใต้ขอบเขตของอำนาจศาลของประเทศ

(ฌ) ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ดำเนินการไปเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีในการลดและ/หรือการกำจัดผลิตภัณฑ์ของของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น และ

(ฎ) ข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งที่ประชุมภาคีพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้อง

4. ภาคีทั้งปวง โดยสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของประเทศจะต้องมั่นใจว่าสำเนาของการแจ้งการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นข้ามแดนและการตอบการแจ้งนั้นได้ถูกส่งไปยังเลขานุการแล้ว เมื่อประเทศภาคีพิจารณาว่าประเทศภาคีอาจจะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนตามที่ควรจะเป็นไป

มาตรา 14

สภาพทางการเงิน

1. ภาคีทั้งปวงจะรวมกันเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการเฉพาะด้านของภูมิภาคที่แตกต่างกัน จึงตั้งศูนย์ระดับภูมิภาคเพื่อการฝึกอบรมและการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีในเรื่องการจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น รวมทั้งการลดปริมาณการผลิตของเสียในอัน้อยลง ภาคีทั้งปวงจะกำหนดกลไกที่เหมาะสมในการหาทุนโดยสมัครใจ

2. ภาศัหังปวงจะหิจารณาการจคัคังกองทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน เพื่อลดความเสียหายจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดน หรือเกิดขึ้นระหว่างการกำจัดของเสียเหล่านั้น

มาตรา 15

การประชุมของภาศัหังปวง

1. การประชุมของภาศัหังปวงจะได้รับการจัดตั้งขึ้น การประชุมครั้งแรกของกลุ่มภาศัหังปวงจะจัดขึ้นโดยผู้อำนวยความสะดวกการบริหารของ UNEP ภายในเวลาไม่เกิน 1 ปี หลังจากอนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้น การประชุมทั่วไปของประเทศภาศัหังปวงจะมีขึ้นเป็นประจำโดยจะหาการตกลงกันในการประชุมครั้งแรก
2. การประชุมสมัชชาวิสามัญของภาศัหังปวงจะจัดขึ้นตามความจำเป็นโดยประเทศภาศัหังปวง หรือตามการร้องขออย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรของภาศัหังปวงใด ๆ โดยมีเงื่อนไขว่า ภายใน 6 เดือน ของการร้องขอเลขานุการโตคิโกต่อไปยังภาศัหังปวงเรียบร้อยแล้ว และจะต้องได้รับการสนับสนุนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของภาศัหังปวง
3. การประชุมของภาศัหังปวงจะหาความตกลง โดยมติเป็นเอกฉันท์ให้ทำกฎข้อบังคับของขั้นตอนและระเบียบการเงินมาใช้สำหรับตนเองและคณะองค์ประกอบ ซึ่งอาจตั้งขึ้นภายหลัง เช่นเดียวกับข้อบัญญัติทางการคลังที่กำหนดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเงินของภาศัหังปวงภายใต้อนุสัญญาฯ
4. ในการประชุมครั้งแรก ภาศัหังปวงจะต้องพิจารณาถึงมาตรการเสริมต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือการบรรลุความสำเร็จของหน้าที่รับผิดชอบ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการสงวนรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเลตามที่อธิบายในอนุสัญญาฯ
5. การประชุมของภาศัหังปวงจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในการปรับปรุงและประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของอนุสัญญาฯ นี้ นอกจากนี้ยังจะ

(ก) สนับสนุนการประสานนโยบายที่เหมาะสม กลยุทธ์และมาตรการที่จะลดอันตรายจากของเสียที่เป็นอันตรายที่อาจมีผลต่อสุขภาพมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

(ข) พิจารณาและปรับปรุงตามความต้องการ ในการแก้ไขปัญหามลพิษและภาคผนวกต่าง ๆ โดยนำข้อมูลทางค่านวิทยาศาสตร์ วิชาการ เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มาประกอบการพิจารณาด้วย

(ค) พิจารณาและดำเนินการกิจกรรมเพิ่มเติมที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติการ และจากการปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ในมาตรา 11

(ง) พิจารณาและจัดทำบันทึกข้อเสนอต่าง ๆ ตามต้องการ

(จ) แต่งตั้งคณะองค์ประกอบเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญานี้

6. องค์การสหประชาชาติ องค์การชำนัญพิเศษ และประเทศที่มีได้เป็นภาคีของอนุสัญญานี้ อาจส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในการประชุมประเทศภาคีได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ ส่วนองค์การหรือหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับนานาชาติ รัฐบาลหรือมิใช่รัฐบาลซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น และได้แจ้งแก่เลขาธิการแล้วว่าปรารถนาจะส่งผู้แทนเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมของภาคีทั้งปวง อาจได้รับอนุญาตหาก 1 ใน 3 ของประเทศภาคีซึ่งเข้าร่วมประชุมมิได้คัดค้าน การอนุญาตและการเข้าร่วมประชุมของผู้สังเกตการณ์จะขึ้นอยู่กับระเบียบข้อบังคับตามขั้นตอนที่ได้รับการยอมรับในการประชุมของภาคีทั้งปวงแล้ว

7. การประชุมของภาคีทั้งปวงจะดำเนินการภายใน 3 ปี หลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้ และอย่างน้อย 6 ปี หลังจากนั้น ในการประเมินผลประสิทธิภาพของอนุสัญญา และ หากได้รับการพิจารณาว่าจำเป็น จะพิจารณาการห้ามทั้งหมดหรือบางส่วนในการเคลื่อนย้ายของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่นข้ามแดนเมื่อได้รับข้อมูลเพิ่มเติมทางค่านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิชาการและเศรษฐกิจ

มาตรา 16

เลขานุการ

1. หน้าที่ของเลขานุการจะต้อง

- (ก) จัดการประชุมและการบริการต่าง ๆ ตามข้อกำหนดในมาตรา 15 และ 17
- (ข) จัดเตรียมและส่งรายงานโดยอาศัยข้อมูลที่ได้รับตามมาตรา 3, 4, 6, 11 และ 13 รวมทั้งจากที่ได้จากการประชุมคณะองค์ประกอบซึ่งจัดตั้งตามมาตรา 15 หรือถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสมก็อาจจะใช้ข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานรัฐบาลและมิใช่รัฐบาล
- (ค) จัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมซึ่งได้ดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและนำเสนอต่อที่ประชุมประเทศภาคี
- (ง) มั่นใจในการประสานงานที่จำเป็นระหว่างประเทศต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารและการจัดการเกี่ยวกับข้อสัญญาผูกพัน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (จ) ทำหน้าที่ติดต่อกับศูนย์ประสานงานและพนักงานผู้ชำนาญการซึ่งจัดตั้งโดยประเทศภาคีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 แห่งอนุสัญญานี้
- (ฉ) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นที่กักขังของเสียและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของประเทศภาคี ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการกักขังของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น และแจกจ่ายข้อมูลดังกล่าวให้แก่บรรดาภาคี
- (ช) รับและแจ้งข้อมูลให้ประเทศภาคีที่ส่งปวงทราบถึง
- แหล่งความช่วยเหลือทางวิชาการฝึกอบรม
 - ความรู้ทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ที่เป็นประโยชน์
 - แหล่งให้คำแนะนำและความรู้ความชำนาญ และ

- แหล่งทรัพยากรที่สามารถจัดหามาใช้ประโยชน์ได้เพื่อให้อ
- การช่วยเหลือประเทศภาคี ตามที่ได้รับการร้องขอในเรื่องดังต่อไปนี้
- การจัดส่งระบบการแจ้งข้อมูลตามอนุสัญญา
- การจัดการของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น
- เทคโนโลยีที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น เช่น เทคโนโลยีที่ทำให้เกิดของเสียในปริมาณน้อยและเทคโนโลยีที่ไม่ก่อให้เกิดของเสีย
- การประเมินขีดความสามารถในการกำจัดและสถานที่กำจัด
- การติดตามตรวจสอบของเสียที่เป็นอันตรายและของเสียอื่น และ
- การปฏิบัติการแก้ไขกรณีฉุกเฉิน

(ข) ช่วยเหลือประเทศภาคีตามที่ได้รับการร้องขอ ในด้านข้อมูลเกี่ยวกับที่ปรึกษาหรือบริษัทที่ปรึกษาที่มีความสามารถทางวิชาการ ในการช่วยเหลือประเทศที่พิจารณาตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับเคลื่อนย้ายข้ามแดน พร้อมทั้งแจ้งการขนส่งของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นที่เกี่ยวข้องและ/หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานที่กำจัดของเสียที่เป็นอันตรายหรือของเสียอื่นโดยมีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อประเทศภาคีเชื่อว่าของเสียที่มีปัญหานั้นจะไม่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงด้านสิ่งแวดล้อม การพิจารณาตรวจสอบดังกล่าวจะมีค่าใช้จ่ายของเลขานุการ

(ฅ) ช่วยเหลือประเทศภาคีตามที่ได้รับการร้องขอในการพิสูจน์กรณีการขนส่งที่ผิดกฎหมาย และแจ้งไปยังภาคีที่เกี่ยวข้องให้ทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งที่ผิดกฎหมายโดยเร่งด่วน

(ฉ) ประสานงานระหว่างภาคีทั้งปวงและองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญและอุปกรณ์เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือโดยรวดเร็วแก่ประเทศที่ทั้งปวง เมื่อเกิดกรณีฉุกเฉินขึ้น และ

(ง) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฯ นี้ ซึ่งอาจจะได้รับการกำหนดโดยการประชุมของประเทศภาคี

3. ในการประชุมสมัยแรก กลุ่มประเทศภาคีจะแต่งตั้ง เลขานุการจาก องค์การระหว่างประเทศซึ่งได้แสดงความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ของ เลขานุการภายใต้อนุสัญญา ในการประชุมสมัยแรกนี้ ประเทศภาคีจะประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเลขานุการชั่วคราวตามที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ โดยเฉพาะตามวรรค 1 และ จะกำหนดองค์กรที่เหมาะสมเพื่อรับหน้าที่ดังกล่าวด้วย

มาตรา 17

การแก้ไขอนุสัญญา

1. ประเทศภาคีใด ๆ อาจเสนอขอแก้ไขอนุสัญญานับนี้ได้และภาคีใด ๆ ซึ่งเสนออนุสัญญาขั้นต้นอาจจะเสนอขอแก้ไขอนุสัญญานั้น โดยการขอแก้ไขดังกล่าวจะต้องพิจารณาทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการที่เกี่ยวข้องด้วย
2. ข้อแก้ไขของ อนุสัญญานี้จะต้องยอมรับโดยมติในการประชุมประเทศภาคี ข้อแก้ไขของอนุสัญญาขั้นต้นใด ๆ จะต้องยอมรับโดยมติในการประชุมประเทศภาคีที่มีปัญหา เนื้อความในข้อแก้ไขของ อนุสัญญานับนี้หรืออนุสัญญาขั้นต้นใด ๆ ยกเว้นที่อาจกำหนดให้เป็นอื่นในอนุสัญญาขั้นต้นดังกล่าว จะต้องส่งไปยังประเทศภาคีทั้งปวง โดยเลขานุการ อย่างน้อย 6 เดือน ก่อนการประชุมที่จะพิจารณาข้อแก้ไขนี้ เลขานุการจะต้องดำเนินการแจ้งขอเสนอการแก้ไขอนุสัญญานี้ไปยังผู้ลงนามในอนุสัญญาถึง เรื่องการเสนอขอแก้ไขนี้
3. ภาคีทั้งปวงจะต้องพยายามทุกวิถีทาง เพื่อให้มีบรรลุมติตกลง โดยได้รับเสียงสนับสนุนเป็นเอกฉันท์ในการแก้ไขอนุสัญญา หากความพยายามเพื่อการลงมติโดยเอกฉันท์นี้ไม่ประสบผลสำเร็จ และไม่สามารถทำความตกลงกันได้ ข้อแก้ไขนี้อาจนำมาใช้ได้เมื่อได้รับเสียงสนับสนุน 3 ใน 4 จากเสียงส่วนใหญ่ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและมีสิทธิออกเสียง และจะนำเสนอโดยส่งผ่านไปยังประเทศภาคีทั้งปวง เพื่อให้สัติยบัน ความเห็นชอบ การรับรองอย่างเป็นทางการหรือการยอมรับต่อไป

4. ขั้นตอนในวรรค 3 ดังกล่าวข้างต้น จะนำไปใช้ในการแก้ไขอนุสัญญา
ชั้นต้นใด ๆ ค่าย ยกเว้นเมื่อมีเสียงสนับสนุน 2 ใน 3 จากเสียงส่วนใหญ่ของภาคี
ที่เข้าร่วมประชุมและมีสิทธิออกเสียง ซึ่งเพียงพอต่อการนำมาพิจารณาแก้ไข

5. เอกสารการให้สัตยาบัน การเห็นชอบ การรับรองอย่างเป็นทางการ
หรือการยอมรับข้อแก้ไขจะแจ้งแก่ภาคีผู้ลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร ข้อแก้ไขที่ได้รับการ
พิจารณายอมรับตามวรรค 3 หรือ 4 ข้างต้น จะมีผลบังคับใช้กับภาคีที่ให้การยอมรับ
ภายใน 90 วัน หลังจากได้รับการลงนามในเอกสารการให้สัตยาบัน การให้ความ
เห็นชอบ การรับรองอย่างเป็นทางการ หรือการให้การยอมรับ โดยมีภาคีอย่างน้อย
3 ใน 4 ของภาคีทั้งหมดยอมรับการแก้ไขตามอนุสัญญาชั้นต้นที่เกี่ยวข้องนี้ ยกเว้นได้
ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญาชั้นต้นดังกล่าว ข้อแก้ไขอนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้กับภาคี
ทั้งปวงภายใน 90 วัน หลังจากภาคีลงนามในเอกสารการให้สัตยาบัน การให้ความเห็นชอบ
การรับรองอย่างเป็นทางการ หรือการยอมรับการแก้ไข

6. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ "ภาคีที่อยู่ในที่ประชุมและมีสิทธิออกเสียง"
หมายถึง ภาคีที่อยู่ในที่ประชุมและออกเสียงยอมรับหรือปฏิเสธ

มาตรา 18

การรับและการแก้ไขภาคผนวก

1. ภาคผนวกของอนุสัญญานี้หรืออนุสัญญาชั้นต้น จะรวมเป็นส่วนหนึ่งของ
อนุสัญญาหรืออนุสัญญาชั้นต้น หากมิได้แจ้งไว้เป็นอย่างอื่นให้ถือว่าข้ออ้างอิงของอนุสัญญา
นี้หรืออนุสัญญาชั้นต้นอื่น จะถือเป็นข้ออ้างอิงของภาคผนวกเช่นกัน ภาคผนวกเหล่านั้นจะ
จำกัอยู่ในคานาวิทยาศาสตร์ วิชาการ และคานาบริหาร เท่านั้น

2. หากมิได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญาชั้นต้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
ภาคผนวกชั้นต้นต่อไปนี้จะเป็นการเสนอ การรับและการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวก
เพิ่มเติมของ อนุสัญญานี้หรือภาคผนวกของอนุสัญญาชั้นต้น

(ก) ภาคผนวกของอนุสัญญา^{นี้}และอนุสัญญา^{ขั้นต้น} จะมีการ เสนอและ การรับตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 วรรค 2, 3 และ 4

(ข) ภาคใดไม่สามารถยอมรับภาคผนวกเพิ่มเติมของอนุสัญญา^{นี้}หรือ ภาคผนวกของอนุสัญญา^{ขั้นต้น}ใดจะต้องแจ้งแก่ผู้รับมอบตราสาร เป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้มีการติดต่อเพื่อมอบตราสาร ผู้รับมอบตราสารจะต้องแจ้ง ไปยังภาคที่ห่วงว่ง โดยไม่ชักช้า ประเทศภาคที่อาจจะ เปลี่ยนมายอมรับ เรื่อง เดิมซึ่ง เคย ประกาศไม่ยอมรับเมื่อใดก็ได้ และภาคผนวกจะมีผลใช้บังคับแก่ภาคที่นั้น

(ค) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนนับแต่วันที่ผู้รับมอบตราสารได้มีการ ติดต่อแจ้งให้ ภาคผนวกนั้นจะมีผลบังคับใช้แก่ภาคที่ห่วงว่งแห่งอนุสัญญา^{นี้} หรืออนุสัญญา^{ขั้นต้น} อื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีได้แจ้งตอบตามความในวรรค (ข) ข้างต้น

3. การเสนอ การรับและการมีผลใช้บังคับของการแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญา ^{นี้}หรืออนุสัญญา^{ขั้นต้น}ใด จะต้องอยู่ภายใต้ขั้นตอนเดียวกันกับการเสนอ การรับและการมีผล บังคับใช้ของภาคผนวกของอนุสัญญาหรือภาคผนวกของอนุสัญญา^{ขั้นต้น} ภาคผนวกและการแก้ไข จะมีการพิจารณาทางคำวินิจฉัยทางศาสตร และวิชาการที่เกี่ยวข้อง

4. ถ้าภาคผนวกเพิ่มเติมหรือการแก้ไขภาคผนวกเกี่ยวข้อง ไปถึงการแก้ไข อนุสัญญา^{นี้} หรืออนุสัญญา^{ขั้นต้น}ใด ภาคผนวกเพิ่มเติมหรือภาคผนวกที่มีการแก้ไขนั้นจะ ไม่มี ผลบังคับใช้จนกว่าข้อแก้ไขอนุสัญญาหรืออนุสัญญา^{ขั้นต้น}มีผลบังคับใช้

มาตรา 19

การตรวจสอบข้อเท็จจริง

ภาคใด ซึ่งมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า ภาคอื่นกำลังกระทำหรือได้กระทำการอันเป็น การฝ่าฝืนข้อตกลงภายใต้อนุสัญญา^{นี้} จะต้องแจ้งเลขานุการ และในเหตุการณดังกล่าว จะต้องแจ้งในเวลาเดียวกันและในวันที่ โดยการแจ้งโดยตรงหรือผ่านเลขานุการไปยัง ภาคที่ได้รับการกล่าวหา ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดควรจะ เสนอไปยังภาคที่ห่วงว่ง โดย เลขานุการ

มาตรา 20

การระงับกรณีพิพาท

1. ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างภาคี ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ หรือการยินยอมตามอนุสัญญาฉบับนี้ หรืออนุสัญญาขั้นต้นใด ภาคีเหล่านั้นจะหาวิธีการระงับกรณีพิพาทด้วยการประนีประนอมหรือด้วยสันติวิธีอื่น ๆ แล้วแต่การเลือกของภาคีเอง
2. ถ้าภาคีที่เกี่ยวข้องไม่สามารถระงับกรณีพิพาทด้วยวิธีดังกล่าวในวรรคต้นได้ ให้นำข้อพิพาทที่ได้รับความเห็นพ้องต้องกัน เสนอแก่ศาลโลกหรืออนุญาโตตุลาการภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในภาคผนวก VI ซึ่งว่าด้วยการตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการ หากไม่สามารถตกลงกันได้ในการนำเรื่องเสนอสู่อุญาโตตุลาการ หรือศาลโลก ภาคียังมีความรับผิดชอบในการแสวงหาวิธีอื่น ๆ ตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1
3. เมื่อมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ การรับรองอย่างเป็นทางการและการให้ภาคยานุวัติแก่อนุสัญญานี้ หรือเมื่อเวลาใดก็ตามหลังจากนั้น ประเทศหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ อาจจะประกาศยอมรับข้อบังคับโดยฉันทัน และโดยปราศจากการตกลงเป็นพิเศษ เช่น เกี่ยวกับการยอมรับข้อบังคับเดียวกันในเรื่อง
 - (ก) การนำเสนกรณีพิพาทไปยังศาลโลก และ/หรือ
 - (ข) การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในภาคผนวก VI การแถลงการณ์ดังกล่าว จะแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการ ซึ่งจะติดต่อแจ้งไปยังภาคีทั้งปวง

มาตรา 21

การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยประเทศ ในกรณี นามิเบีย โดยตัวแทนของสภาแห่งชาติ นามิเบีย และโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือทางเศรษฐกิจ ที่เมืองบาเซล ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในวันที่ 22 มีนาคม 2532 ที่กระทรวงการต่างประเทศของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ที่กรุงบอนน์ ระหว่างวันที่ 23 มีนาคม 2532 ถึง 30 พฤษภาคม 2532 และที่สำนักงานใหญ่ สหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2532 ถึง 22 มีนาคม 2532

มาตรา 22

การให้สัตยาบัน การรับ การรับรองอย่างเป็นทางการหรือการเห็นชอบ

1. อนุสัญญานี้จะอยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบ โดยประเทศและโดยนามิเบียโดยตัวแทนของสภาแห่งชาตินามิเบีย และการรับรองอย่างเป็นทางการโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ เอกสารการให้สัตยาบัน การรับ การรับรองอย่างเป็นทางการหรือการเห็นชอบจะต้องยื่นไว้แก่ผู้รับมอบตราสาร

2. องค์การที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้น จะเป็นภาคีของอนุสัญญานี้ได้ แม้ว่าประเทศที่เป็นสมาชิกในองค์การนั้น มิได้เป็นภาคีอนุสัญญาที่ผูกมัดโดยข้อตกลงทั้งหลายแห่งอนุสัญญาด้วย ในกรณีที่มีสมาชิกภายใต้องค์การเหล่านั้นจำนวนหนึ่งประเทศหรือมากกว่าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ องค์การและสมาชิกเหล่านั้นอาจตัดสินใจรับผิดชอบในการปฏิบัติตามข้อตกลงของอนุสัญญา กรณีเช่นนั้น องค์การและประเทศสมาชิกจะไม่ผูกพันที่จะใช้อำนาจภายใต้อนุสัญญานี้ในเวลาเดียวกัน

3. ในเอกสารการรับรองหรือการเห็นชอบอย่างเป็นทางการ องค์การที่กล่าวถึงในวรรคแรกจะประกาศขีดความสามารถของตน ตามข้อกำหนดในอนุสัญญา องค์การเหล่านั้นจะต้องแจ้งแก่ผู้รับมอบตราสารว่าใครจะเป็นผู้แจ้งภาคีทั้งปวงในเรื่องการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับขีดความสามารถขององค์การ

มาตรา 23

ภาคยานุวัตร

1. อนุสัญญานี้จะ เปิดให้ภาคยานุวัตรโดยประเทศ ในกรณีที่มีเบี่ยง โดย ตัวแทนสภาแห่งชาตินามิเบียและโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ นับจากวันที่อนุสัญญานี้เปิดการลงนาม เอกสารภาคยานุวัตรจะมอบแก่ผู้รับมอบตราสาร
2. ในเอกสารภาคยานุวัตร องค์การที่กล่าวถึงในวรรค 1 จะต้องประกาศ ชี้ความสามารถของ ตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดในอนุสัญญา องค์การเหล่านี้จะแจ้ง แก่ผู้รับมอบตราสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงชี้ความสามารถของ ตนด้วย
3. บทบัญญัติในมาตรา 22 วรรค 2 จะใช้บังคับองค์การความร่วมมือทาง การเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ ซึ่งให้ภาคยานุวัตรอนุสัญญานี้

มาตรา 24

สิทธิในการออกเสียง

1. นอกเหนือจากที่จะได้กำหนดไว้ในวรรค 2 ข้างท้ายนี้ แต่ละภาคีจะมีเสียง เกี่ยว
2. องค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ชี้ความสามารถซึ่ง เป็นไปตามมาตรา 22 วรรค 3 และมาตรา 23 วรรค 2 จะใช้สิทธิ ในการออกเสียงเท่าจำนวนประเทศสมาชิกของตนเฉพาะที่เป็นภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญาหรือ อนุสัญญาขั้นต้นที่เกี่ยวข้อง องค์การดังกล่าวจะไม่ใช้สิทธิในการออกเสียง ถ้าประเทศสมาชิก ขององค์การได้ออกเสียงไปแล้ว

มาตรา 25

การใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับภายใน 90 วันหลังจากวันที่มีการให้เอกสารชุดที่

20 ของสัปดาห์ การยอมรับ การรับรองอย่างเป็นทางการ การเห็นชอบ หรือภาคยานุวัตร

2. แต่ละประเทศหรือองค์การความร่วมมือทางการเมือง และ/หรือเศรษฐกิจ ซึ่งได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบหรือรับรองอย่างเป็นทางการแก่อนุสัญญาฯ หรือทำการภาคยานุวัตร ภายหลังจากวันที่ได้ให้เอกสารชุดที่ 20 ของการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ การรับรองอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัตร จะมีผลใช้บังคับภายใน 90 วัน หลังจากการมอบเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ การรับรองอย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัตร โดยประเทศหรือองค์การความร่วมมือทางการเมือง และ/หรือเศรษฐกิจ ดังกล่าว

3. เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค 1 และ 2 ข้างต้น เอกสารใดที่มีการมอบเอกสารโดยองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจ จะไม่ถูกรวมเพิ่มเติมอีกเมื่อมีการมอบเอกสารโดยประเทศสมาชิกขององค์การดังกล่าว

มาตรา 26

ข้อสงวนและการแถลงการณ์

1. จะไม่มีข้อสงวนหรือข้อยกเว้นใด ๆ ในอนุสัญญาฯ
2. วรรค 1 ของมาตรานี้ จะไม่กระทำให้ประเทศหรือองค์การความร่วมมือทางการเมืองและ/หรือเศรษฐกิจซึ่งได้ลงนาม ให้สัตยาบัน เห็นชอบ ยอมรับ รับรอง อย่างเป็นทางการ หรือภาคยานุวัตรแห่งอนุสัญญาฯ หมดโอกาสในการประกาศเจตนารมณ์ หรือแถลงการณ์ ใดๆก็ตาม ด้อยค่าหรือชื่อที่มีความมุ่งหมายซึ่งสอดคล้องกับกฎหมาย และช้อยังกับตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ กำหนดว่าการประกาศเจตนารมณ์หรือแถลงการณ์ดังกล่าวจะต้องไม่มีความหมายไปในทางที่ก่อให้เกิดความเข้าใจว่าจะมีการไม่รวมหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ ในการนำไปใช้ในประเทศนั้น

มาตรา 27

การเพิกถอน

1. ไม่ว่าเวลาใด ภายหลังจากเวลา 3 ปีนับแต่วันที่อนุสัญญาที่มีผลบังคับใช้แก่ภาคีทั้งปวง ภาคีอาจจะเพิกถอนจากอนุสัญญาได้ โดยการแจ้ง เป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้รับมอบตราสาร
2. การเพิกถอน จะมีผลภายใน 1 ปีหลังจากที่ผู้รับมอบตราสารได้รับแจ้ง หรือวันอื่นตามที่ระบุไว้ในเอกสารแจ้งการเพิกถอน

มาตรา 28

ผู้รับมอบตราสาร

เลขาธิการองค์การสหประชาชาติจะรับหน้าที่เป็นผู้รับมอบตราสารของอนุสัญญานี้และอนุสัญญาอื่น

มาตรา 29

เอกสารต้นฉบับ

อนุสัญญาต้นฉบับเป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน แห่งอนุสัญญาดังกล่าวนี้เป็นเอกสารตัวจริง

เพื่อเป็นพยานหลักฐานภายใต้การลงนามโดยผู้รับมอบอำนาจแห่งอนุสัญญานี้

ลงนาม.....วันที่..... 1989

ภาคผนวก I

ประเภทของของเสียที่จะถูกควบคุม

ชนิดของของเสีย

- Y 1 ของเสียจากการรักษาพยาบาลทาง การแพทย์ในโรงพยาบาล ศูนย์รักษาสุขภาพ และคลินิก
- Y 2 ของเสียจากการผลิตและเตรียมผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม
- Y 3 ของเสียจากเภสัชกรรม ยา และเวชกรรม
- Y 4 ของเสียจากการผลิต และการใช้ biocide และ phytopharmaceuticals
- Y 5 ของเสียจากอุตสาหกรรมการผลิตและการใช้สารเคมีในการรักษาเนื้อไม้
- Y 6 ของเสียจากการผลิต การใช้ตัวทำละลายที่เป็นสารอินทรีย์
- Y 7 ของเสียจากการปฏิบัติงานในการควบคุมระดับความร้อนที่มีไฮยาไนต์
- Y 8 ของเสียจากน้ำมันเตาที่ไม่เหมาะสมสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิม
- Y 9 ของเสียผสมระหว่างน้ำมัน/น้ำ, ไฮโดรคาร์บอน/น้ำ, น้ำมันผสมกับน้ำ
- Y 10 ของเสียที่เป็นวัสดุและสิ่งของซึ่งมีหรือปนเปื้อนด้วยสารประเภท Polychlorinated biphenyls (PCBs) และ/หรือ Polychlorinated terphenyls (PCTs) และ/หรือ polybrominated biphenyls (PBBs)
- Y 11 ของเสียประเภทกากน้ำมันดิบที่เกิดจากโรงกลั่นน้ำมัน, กระบวนการกลั่นและการดำเนินการควยวิธีไฮโรไลติก
- Y 12 ของเสียจากกระบวนการผลิต, การประกอบการและการใช้หมึก สีฟอกย้อม รงควลิ สี น้ำมันเครื่อง น้ำมันชกเงา
- Y 13 ของเสียจากกระบวนการผลิต, การประกอบการและการใช้เรซิน, ยางคีน, พลาสติกไฮเซออร์, กาว/สารเจือปน
- Y 14 ของเสียที่เป็นสารเคมีซึ่งเกิดจากการศึกษาวิจัยและการพัฒนาหรือการปฏิบัติงาน ส่วนที่ไม่อาจระบุได้ และ/หรือเป็นสารชนิดใหม่ ซึ่งมีผลกระทบต่อมนุษย์และ/หรือสิ่งแวดล้อมที่ยังไม่ทราบแน่ชัด

- Y 15 ของเสียที่สามารถระเบิดได้ตามธรรมชาติ และไม่อยู่ในอำนาจการควบคุมของกฎหมายอื่น
- Y 16 ของเสียจากการผลิต การประกอบการ และการใช้สารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพและวัสดุในการล้างอัดภาพ
- Y 17 ของเสียที่เป็นผลมาจากการรักษาผิวหนัง โลหะและพลาสติก
- Y 18 กากของเสียจากการดำเนินการกำจัดของเสียจากอุตสาหกรรม

ของเสียที่มีองค์ประกอบต่อไปนี้

- Y 19 โลหะคาร์บอนิล
- Y 20 เบอริลเลียม, สารประกอบของเบอริลเลียม
- Y 21 สารประกอบของเฮกซะวาเลนต์โครเมียม
- Y 22 สารประกอบทองแดง
- Y 23 สารประกอบสังกะสี
- Y 24 สารหนู, สารประกอบสารหนู
- Y 25 เซเลเนียม, สารประกอบเซเลเนียม
- Y 26 แคดเมียม, สารประกอบแคดเมียม
- Y 27 พลวง, สารประกอบพลวง
- Y 28 เทลลูเรียม, สารประกอบเทลลูเรียม
- Y 29 พรอท, สารประกอบพรอท
- Y 30 ทรอลเลียม, สารประกอบทรอลเลียม
- Y 31 ตะกั่ว, สารประกอบตะกั่ว
- Y 32 สารประกอบอนินทรีย์ของฟลูออรีน ยกเว้น แคลเซียมฟลูออไรด์
- Y 33 สารไซยาไนด์อนินทรีย์
- Y 34 สารละลายกรด หรือกรดในรูปของแข็ง
- Y 35 สารละลายด่าง หรือด่างในรูปของแข็ง
- Y 36 แอสเบสตอส (ฝุ่นและเส้นใย)
- Y 37 สารประกอบฟอสฟอรัสอินทรีย์

- Y 38 สารไซยาโนอินทรีย์
- Y 39 ฟีนอล, สารประกอบฟีนอล รวมทั้งคลอโรฟีนอล
- Y 40 อีเธอร์
- Y 41 คิวทาละลายอินทรีย์ที่มีองค์ประกอบของฮาโลเจน
- Y 42 คิวทาละลายอินทรีย์ ยกเว้นที่มีองค์ประกอบของฮาโลเจน
- Y 43 congener ใด ๆ ของสารโพลีคลอริเนตเตด ไคเบนโซ-ทิวแรน
- Y 44 congener ใด ๆ ของสารโพลีคลอริเนตเตด ไคเบนโซ-พี-ไดออกซิน
- Y 45 สารประกอบออร์กาโนฮาโลเจนอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้
(ตัวอย่าง เช่น Y 39, Y 41, Y 42, Y 43, Y 44)

ภาคผนวก II

ประเภทของของเสียซึ่งต้องการการพิจารณาเป็นพิเศษ

- Y 46 ของเสียจากอาคารบ้านเรือน
- Y 47 กากของเสียจากการเผาของเสียจากอาคารบ้านเรือน

ภาคผนวก III

ชนิดของลักษณะที่เป็นอันตราย

UN	ประเภทที่	รหัส	ลักษณะ
	1	H 1	ระเบิดได้ สารหรือของเสียซึ่งอยู่ในรูปของแข็งหรือของเหลวหรือของเสีย (หรือของผสมระหว่างสารหรือของเสีย) ที่ระเบิดได้ ซึ่งโดย ตัวของมันเองมีความสามารถในการก่อให้เกิดปฏิกิริยาเคมีทำให้

ลักษณะเช่นเดียวกับระบบการจัดประเภทของความเป็นอันตราย รวมทั้งข้อเสนอแนะ
ของสหประชาชาติในการขนส่งสินค้าที่เป็นอันตราย (ST/SG/AC. 10/1 Rev. 5, United
Nations, New York, 1988).

เกิดการที่อุณหภูมิและความกดดันและด้วยความเร็วที่สามารถ
ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดลอม

3 H 3

ของเหลวที่ติดไฟได้

คำว่า "ติดไฟได้" มีความหมายเช่นเดียวกับ "จุดให้ติด
ไฟได้" ของเหลวที่ติดไฟได้อาจอยู่ในรูปของเหลว, หรือสาร
ผสมของของเหลว, หรือของเหลวที่มีของแข็งผสมอยู่ในสภาพ
สารละลายหรือสารแขวนลอย (ตัวอย่างเช่น สี, น้ำมันครั่ง
น้ำมันชักเงา, เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงสารหรือของเสียที่มีการ
จัดประเภทคุณสมบัติความเป็นอันตรายไว้เป็นอย่างอื่น) ซึ่งมี
จุดติดไฟที่อุณหภูมิต่ำกว่า 60.5 องศาเซลเซียส ด้วยวิธี
closed-cup test หรือที่อุณหภูมิต่ำกว่า 65.6 องศา
เซลเซียส ด้วยวิธี open-cup test (เนื่องจาก
ผลการทดสอบด้วยวิธี open - cup test และ closed-
cup test นี้ ไม่สามารถเปรียบเทียบได้อย่างแท้จริง
และผลที่ได้แต่ละครั้งจากการทดสอบด้วยวิธีเดียวกันก็มีค่าไม่
คงที่ ดังนั้น ข้อกำหนดต่าง ๆ ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงจาก
ตัวเลขข้างต้นเพื่อกำหนดค่าที่ยอมรับได้นั้น จึงขึ้นกับเจตนา
ของคำจำกัดความนี้)

4.1 H 4.1

ของแข็งติดไฟได้

ของแข็งหรือของเสียที่เป็นของแข็ง, นอกเหนือจากที่จัด
ประเภทอยู่ในสารที่ระเบิดได้, ซึ่งในสภาพการขนส่งอาจ
เกิดการลุกไหม้ได้หรืออาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดไฟติดได้เนื่อง
จากการเสียดสี

4.2 H 4.2

สารหรือของเสียซึ่งอาจจะลุกไหม้ได้ด้วยตัวเอง

สารหรือของเสียซึ่งอาจจะเกิดความร้อนด้วยตัวเอง ภายใต้สภาพ
ปกติในการขนส่ง หรือเกิดความร้อนเพิ่มขึ้นเมื่อสัมผัสกับอากาศ
ซึ่งทำให้เกิดไฟได้

- UN 4.3 H 4.3 สารหรือของเสียซึ่ง เมื่อสัมผัสกับน้ำจะให้ก๊าซที่ติดไฟได้ สารหรือของเสียซึ่ง เมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำ จะก่อให้เกิด ติดไฟด้วยตัวเองหรือให้ก๊าซที่ติดไฟได้ในปริมาณที่เป็นอันตราย
- 5.1 H 5.1 ออกซิไดซิงส์
สารหรือของเหลวซึ่ง โดยตัวของมันเอง ปกติไม่ติดไฟ แต่เมื่อได้รับออกซิเจนเพิ่มขึ้น จะเป็นสาเหตุหรือมีส่วน ช่วยให้เกิดการติดไฟของสารอื่น
- 5.2 H 5.2 สารอินทรีย์ของ เปอร์ออกไซด์
สารหรือของเหลวอินทรีย์ที่มีโครงสร้างแบบ bivalent-o-o-structure ซึ่งเป็นสารที่ไม่ทน ความร้อน อาจจะสลายตัวให้ความร้อน
- 6.1 H 6.1 สารพิษ (อย่างรุนแรง)
สารหรือของเสียซึ่ง อาจจะ เป็นสาเหตุทำให้ตายหรือบาดเจ็บ อย่าง รุนแรงหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์เมื่อ กลืนกินหรือหายใจหรือสัมผัสทางผิวหนัง
- 6.2 E 6.2 สารติดเชื้อ
สารหรือของเสียที่มีจุลินทรีย์ขนาดเล็ก หรือสารพิษของมัน ซึ่งทราบหรือสันนิษฐานว่าก่อให้เกิดโรคต่อสัตว์หรือมนุษย์
- 8 H 8 สารกัดกร่อน
สารหรือของเสีย ซึ่ง เมื่อทำปฏิกิริยาทางเคมี จะก่อให้เกิด ความเสียหายอย่าง รุนแรงหากสัมผัสกับเนื้อเยื่อที่มีชีวิต หรือในกรณีที่มีการรั่วไหล จะทำความเสียหายหรือทำลาย ต่อสิ่งของหรือวิธีการขนส่ง และอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิด อันตรายอื่น ๆ

- UN 9 H 10 การให้ก๊าซพิษเมื่อสัมผัสกับอากาศหรือน้ำ
สารหรือของเสีย ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยากับอากาศหรือน้ำ
จะให้ก๊าซพิษในปริมาณที่เป็นอันตราย
- 9 H 11 สารพิษ (อย่างช้าหรือเรื้อรัง)
สารหรือของเสียซึ่งเมื่อหายใจหรือกลืนกินหรือซึมผ่านผิวหนัง
แล้ว ทำให้มีผลอย่างช้าหรือเรื้อรัง รวมทั้งก่อให้เกิดมะเร็ง
- 9 H 12 สารพิษต่อระบบนิเวศน์
สารหรือของเสียซึ่งเมื่อมีการปล่อยออกมา จะก่อให้เกิดหรืออาจจะ
ก่อให้เกิดผลกระทบในทันที หรือผลเสียหายร้ายแรงอย่างช้า ๆ
ต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการสะสมในสิ่งมีชีวิต และ/หรือมีความ
เป็นพิษต่อระบบสิ่งมีชีวิต
- 9 H 13 อาจให้ของเสียซึ่งมีลักษณะตามที่ระบุข้างต้น ภายหลังจากกำจัด
สารดังกล่าว

การทดสอบ

อันตรายของของเสียชนิดต่าง ๆ ยังมิได้จัดทำเป็นเอกสารไว้โดยสมบูรณ์ การ
ทดสอบเพื่อกำหนดความเป็นอันตรายในเชิงปริมาณยังไม่ดำเนินการ การศึกษาวิจัยเป็นสิ่งที่
จำเป็นสำหรับการจัดทำแนวทางในการกำหนดความเป็นอันตรายต่อมนุษย์ และ/หรือสิ่งแวด
ล้อมอันเนื่องมาจากของเสียเหล่านี้ การทดสอบด้วยวิธีการตามมาตรฐานอยู่ในระหว่างการ
จัดทำโดยใช้สารหรือวัสดุที่บริสุทธิ์ หลายประเทศได้พัฒนาวิธีการทดสอบของชาติซึ่งสามารถ
นำไปใช้กับวัสดุชนิดต่าง ๆ ตามที่ระบุในภาคผนวก 1 ทั้งนี้เพื่อที่จะพิจารณากำหนดว่าวัสดุ
เหล่านั้นมีลักษณะตามที่ระบุในภาคผนวกนี้หรือไม่

ภาคผนวก IV

การดำเนินการกำจัด

A การดำเนินการซึ่งไม่นำไปสู่ความเป็นไปได้ในการนำกลับมาใช้ประโยชน์, การหมุนเวียน, การฟื้นฟูสภาพ การนำมาใช้ใหม่โดยตรง หรือการดำเนินการอื่น ๆ

- ภาค A รวมถึงการดำเนินการกำจัดในทางปฏิบัติทั้งหมด :
- D 1 การทิ้งลงสู่หรือบนพื้นดิน (เช่น การฝังกลบ)
- D 2 การบำบัดบนพื้นดิน (เช่น การย่อยสลายทางชีวภาพของของเหลวหรือกากตะกอนซึ่งทิ้งลงสู่ดิน เป็นต้น)
- D 3 การหนัจดลงสู่ที่ลึก (เช่น การหนัจดโดยการปล่อยสูบน้ำ, บ่อเกลือ หรือที่เกิดตามธรรมชาติ เป็นต้น)
- D 4 การเก็บกักไวบนพื้นผิว (เช่น การเก็บกักของเหลวหรือกากตะกอนในหลุม บ่อ หรือทะเลสาบ เป็นต้น)
- D 5 การฝังกลบด้วยวิธีพิเศษทางวิศวกรรม (เช่น การเก็บกักในช่องว่างแต่ละส่วนซึ่งจะถูกปิดและแยกจากกันและแยกจากสิ่งแวดล้อม)
- D 6 การปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ยกเว้นทะเล/มหาสมุทร
- D 7 การปล่อยลงสู่ทะเล/มหาสมุทร รวมทั้งการทิ้งลงสู่พื้นทะเล
- D 8 การบำบัดทางชีวภาพซึ่งมีได้กำหนดไว้ที่ใดในภาคผนวกนี้ ซึ่งเป็นผลให้เกิดสารประกอบสุดท้ายหรือของผสมที่จะต้องถูกกำจัดด้วยวิธีดำเนินการใดตามที่กำหนดในภาค A นี้
- D 9 การบำบัดทางฟิสิกส์ - เคมีซึ่งมีได้กำหนดไว้ที่ใดในภาคผนวกนี้ ซึ่งเป็นผลให้เกิดสารประกอบสุดท้ายหรือของผสมที่จะต้องถูกกำจัดด้วยวิธีดำเนินการตามที่กำหนดในภาค A (ได้แก่การระเหย การทำให้แห้ง การผสมด้วยปูน การทำให้เป็นกลาง การตกตะกอนและอื่น ๆ)
- D 10 การเผาบนพื้นดิน

- D 11 การเผาในทะเล
- D 12 การเก็บกักอย่างถาวร (เช่น การบรรจุในภาชนะเพื่อเก็บในเหมืองแร่ เป็นต้น)
- D 13 การผสมหรือการผสมก่อนที่จะดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในภาค A
- D 14 การบรรจุหีบห่อ ก่อนที่จะดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในภาค A
- D 15 การเก็บกักระหว่างรอการดำเนินการกำจัดตามที่กำหนดในภาค A

B การดำเนินการที่อาจนำไปสู่การนำกลับมาใช้ประโยชน์, การหมุนเวียน, การฟื้นฟูสภาพ, การนำมาใช้ใหม่โดยตรง หรือการดำเนินการอื่น ๆ

ภาค B รวมถึงการดำเนินการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวัสดุซึ่งได้ถูกกำหนดหรือพิจารณาว่าเป็นของเสียที่เป็นอันตรายตามกฎหมาย และวัสดุอื่นซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการตามที่ระบุในภาค A

- R 1 การใช้เป็นเชื้อเพลิง (นอกเหนือจากการเผาในเตาเผาโดยตรง) หรือวิธีการอื่นที่ไหม้พลังงาน
- R 2 การนำตัวทำละลายมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของตัวทำละลาย
- R 3 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของสารอินทรีย์ที่มีโซตัวทำละลาย
- R 4 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของ โลหะหรือสารประกอบโลหะ
- R 5 การนำกลับมาใช้ประโยชน์/การฟื้นฟูสภาพของ สารอินทรีย์อื่น ๆ
- R 6 การเปลี่ยนสภาพกรดหรือด่างให้ใช้ได้อีก
- R 7 การนำกลับมาใช้ประโยชน์ของสารที่ใช้ในการควบคุมมลพิษ
- R 8 การนำกลับมาใช้ประโยชน์ของสารประเภทตัวเร่งปฏิกิริยา
- R 9 การใช้น้ำมันที่ผ่านการนำกลับมากลั่นหรือการใช้น้ำมันที่ใช้แล้ว
- R 10 การบำบัดดินที่ปนเปื้อนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงดินเกษตรกรรม หรือการพัฒนาาระบบนิเวศน์
- R 11 การใช้สารตกค้างที่ได้จากการดำเนินการตามข้อ R 1 - R 10
- R 12 การแลกเปลี่ยนของเสียเพื่อการดำเนินการตามข้อ R 1 - R 11
- R 13 การเก็บสะสมสารเพื่อการดำเนินการตามภาค B

ภาคผนวก V ก

ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุไว้ในใบแจ้ง

1. เหตุผลในการส่งออกของ เสีย
2. ผู้ส่งออกของ เสีย
3. ผู้ผลิตของ เสียและสถานที่ผลิต
4. ผู้ก้ำจัดของ เสียและสถานที่จริง ในการก้ำจัด
5. ผู้ที่กำหนดให้ดำเนินการขนส่งของ เสียหรือตัวแทน, ถ้ามี
6. ประเทศผู้ส่งออกของ เสีย
พนักงานผู้มีอำนาจ
7. ประเทศที่คาดว่าสินค้าจะถูกนำผ่าน
พนักงานผู้มีอำนาจ
8. ประเทศผู้นำเข้าของ เสีย
พนักงานผู้มีอำนาจ
9. การแจ้ง โดยทั่วไปหรือการแจ้ง เฉพาะกาล
10. วันที่ที่กำหนดการขนส่งและช่วง เวลาระหว่างการส่งออกและการถึงจุดหมายปลายทาง (รวมทั้งจุดที่นำเข้าและส่งออก)
11. วิธีการขนส่งที่กำหนด (ถนน, รถไฟ, ทะเล, เครื่องบิน, น่านน้ำภายในประเทศ)
12. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกัน
13. การระบุและแสดงรายละเอียดทางกายภาพของของ เสีย รวมทั้งตัวเลข Y และ ประเภท UN และองค์ประกอบของของ เสีย และข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดการขนส่ง ที่ที่อื่น รวมทั้งข้อกำหนดในกรณีฉุกเฉินเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
14. ชนิดของการบรรจุหีบห่อ (เช่น การบรรจุหีบห่อ, ใส่ถังหรือแท็งก์)
15. ปริมาณน้ำหนัก/ปริมาตร
16. กระบวนการที่ของ เสียถูกผลิตขึ้น
17. สำหรับของ เสียตามรายการที่ระบุในภาคผนวก I การจัดประเภทตามภาคผนวก II ลักษณะความเป็นอันตราย, ตัวเลข H และประเภท UN

18. วิธีการกำจัดตามที่ระบุในภาคผนวก III
19. ประกาศของผู้ผลิตและผู้ส่งออกว่าข้อมูลนี้ถูกต้อง
20. ข้อมูล (รวมทั้งรายละเอียดทางวิชาการของสถานที่) ที่จะส่งไปยังผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตจากผู้กำจัดของเสีย ซึ่งต้องอ้างหลักฐานประกอบการประเมินว่าไม่มีเหตุผลที่จะเชื่อได้ว่าของเสียจะไม่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศผู้นำเข้า
21. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้กำจัด

หมายเหตุ

1. ชื่อเต็มและที่อยู่, หมายเลขโทรศัพท์, หมายเลขโทรพิมพ์หรือโทรสาร และชื่อ, ที่อยู่, หมายเลขโทรศัพท์, โทรพิมพ์หรือโทรสารของบุคคลซึ่งจะติดต่อกับ
2. ชื่อเต็มและที่อยู่, หมายเลขโทรศัพท์, หมายเลขโทรพิมพ์หรือโทรสาร
3. ในกรณีการแจ้งโดยทั่วไปซึ่งครอบคลุมการขนส่งหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดก็ตามคาดว่าจะมีการขนส่งแต่ละประเภท, หรือในกรณีที่ไมทราบแน่ชัด ความถี่ของการขนส่งที่คาดการณ์ไว้ควรจะระบุไว้ด้วย
4. ข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับการประกัน และทำอย่างไรจึงจะถึงผู้ส่งออก ผู้ขนส่งและผู้กำจัด
5. ลักษณะและปริมาณขององค์ประกอบส่วนใหญ่ที่เป็นอันตราย ในแง่ของความเป็นพิษและความเป็นอันตรายอื่น ซึ่งจะเกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งและการกำจัดที่เสนอไว้
6. ในกรณีของการแจ้งโดยทั่วไป ซึ่งครอบคลุมการขนส่งหลายประเภท จะต้องระบุปริมาณที่คาดการณ์ทั้งหมด และปริมาณที่คาดการณ์ในการขนส่งแต่ละครั้ง
7. ในกรณีที่จำเป็นจะต้องประเมินความเป็นพิษและกำหนดวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการกำจัดตามที่เสนอ

ภาคผนวก V ข

ข้อมูลที่กำหนดให้ระบุในใบกำกับการเคลื่อนย้าย

1. ผู้ส่งออกของเสีย
2. ผู้ผลิตของเสียและสถานที่ผลิต

3. ผู้กำจัดของเสียและสถานที่กำจัด
4. ผู้ขนส่งของเสียหรือคว้แทน
5. หัวข้อของการแจ้งทั่วไปหรือการแจ้งเฉพาะกรณี
6. วันที่เริ่มการเคลื่อนย้ายข้ามแดน และวันที่ต่าง ๆ และการลงชื่อกำกับในใบรับ โดยแต่ละบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับของเสีย
7. วิธีการขนส่ง (ถนน, รถไฟ, น่านน้ำภายในประเทศ, ทะเล, อากาศ) รวมทั้งประเทศผู้ส่งออก, ผู้นำผ่านและนำเข้า รวมทั้งจุดนำเข้าและส่งออกตามที่กำหนด
8. รายละเอียดโดยทั่วไปของของเสีย (ลักษณะทางกายภาพ, ตัวเลขกำกับการขนส่ง และประเภทของ UN, ตัวเลข UN, ตัวเลข Y, และตัวเลข F ที่ใช้กันอยู่)
9. ข้อมูลที่เกี่ยวกับการขนส่งแบบพิเศษ รวมทั้งข้อกำหนดกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุ
10. ชนิดและจำนวนของหีบห่อ
11. ปริมาณ, น้ำหนัก/ปริมาตร
12. ประกาศโดยผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง
13. ประกาศโดยผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกชี้แจงว่า ไม่มีการคัดค้านจากพนักงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีที่ข่งปวงที่เกี่ยวข้อง
14. การรับรองโดยผู้กำจัดในใบรับที่สถานที่กำจัด และการชี้แจงวิธีการกำจัดและวันเวลาในการกำจัดโดยประมาณ

หมายเหตุ

ข้อมูลที่กำหนดไว้ในใบกำกับการเคลื่อนย้ายหากเป็นไปได้ควรจะทำให้อยู่ในเอกสารแนบเดียว ซึ่งกำหนดไว้ภายใต้ระเบียบการขนส่ง กรณีที่เป็นไปไม่ได้ ควรจัดทำข้อมูลให้สมบูรณ์ ดังว่าจะทำสำเนา ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ภายใต้ระเบียบการขนส่ง ใบกำกับการเคลื่อนย้ายนี้จะเป็นเอกสารที่จัดส่งไปยังผู้ที่กำหนดเป็นผู้ให้ข้อมูลและกรอกรายการ

1. ชื่อเต็มและที่อยู่, หมายเลขโทรศัพท์ โทรินัมหรือโทรสาร และชื่อที่อยู่, หมายเลขโทรศัพท์ โทรินัมหรือโทรสารของบุคคลที่จะติดต่อในกรณีฉุกเฉิน

ภาคผนวก VI

การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการ

มาตรา 1

ยกเว้นจะมีการตกลงโดยอ้างอิงจากมาตรา 20 แห่งอนุสัญญาที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ขั้นตอนการตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการจะดำเนินการไปตามมาตรา 2 ถึง 10 ข้างท้ายนี้

มาตรา 2

ภาคีผู้อ้างสิทธิจะแจ้งแก่เลขานุการว่าภาคีทั้งปวงได้ตกลงร่วมกันในการนำเสนอกรณีพิพาทเพื่อการตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการ ตามวรรค 2 หรือ วรรค 3 แห่งมาตรา 20 และรวมทั้งมาตราอื่นของอนุสัญญาที่ระบุนิติภาวะหรือการประยุกต์ใช้เมื่อกรณีพิพาท เลขานุการจะทำการแจ้งข้อมูลซึ่งได้รับไปยังภาคีทั้งปวงแห่งอนุสัญญา

มาตรา 3

อนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจชี้ขาดในการชำระความ จะประกอบด้วยสมาชิก 3 คน แต่ละภาคีที่มีกรณีพิพาทจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ และอนุญาโตตุลาการ 2 คน ที่ได้รับแต่งตั้งจะหาความตกลงร่วมกันในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่ 3 ขึ้นเป็นประธาน ประธานนี้จะต้องไม่ใช่บุคคลของชาติซึ่ง เป็นคู่กรณีพิพาทภาคีใดภาคีหนึ่ง หรือไม่พำนักอาศัยในอาณาจักรของคู่กรณีภาคีใดภาคีหนึ่งและไม่ได้รับการจ้างงานโดยภาคีใดภาคีหนึ่ง และไม่เกี่ยวข้องในกรณีฐานะอื่น

มาตรา 4

1. ในกรณีที่ประธานของอนุญาโตตุลาการไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน 2 เดือน นับแต่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่าย เลขาธิการสหประชาชาติ โดยได้รับการร้องขอจากภาคีใดภาคีหนึ่ง จะเป็นผู้แต่งตั้งบุคคลดังกล่าวภายในเวลา 2 เดือน

2. ในกรณีที่ภาคีใดภาคีหนึ่งของกรณีพิพาทไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน 2 เดือน ภายหลังจากได้รับการร้องขอ ภาคีคู่กรณีอาจจะแจ้งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งจะแต่งตั้งประธานของอนุญาโตตุลาการภายใน 2 เดือนต่อมา ภายหลังจากแต่งตั้งประธานอนุญาโตตุลาการอาจร้องขอภาคีที่มีได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการภายใน 2 เดือน จากนั้น ประธานจะแจ้งเลขาธิการสหประชาชาติ ให้ดำเนินการแต่งตั้งภายใน 2 เดือน

มาตรา 5

1. อนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจชี้ขาดจะต้องแจ้งข้อตัดสินโดยอ้างอิงกฎหมายระหว่างประเทศ และบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา
2. อนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจชี้ขาดใด ซึ่งก่อตั้งขึ้นภายใต้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ จะต้องร่างกฎเกณฑ์ ในการดำเนินการของตนเอง

มาตรา 6

1. การตัดสินของอนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจชี้ขาด ทั้ง เรื่องขั้นตอนและสาระ จะต้องได้รับสนับสนุนจากเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิก
2. ศาลจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อหาข้อเท็จจริง ซึ่งโดยการร้องขอของภาคีหนึ่ง ศาลอาจจะให้ข้อเสนอแนะมาตรการที่จำเป็นในเบื้องต้นเพื่อการป้องกันการรักษา
3. ภาคีคู่กรณีพิพาทจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการประชุมพิจารณาคดีอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การขาดหรือการเพิกถอนของภาคีคู่กรณีพิพาทจะไม่ขัดขวางการดำเนินการประชุมพิจารณาคดี

มาตรา 7

ศาลอาจจะรับฟังและพิจารณาการอ้างสิทธิโต้แย้งที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสาระสำคัญของกรณีพิพาท

มาตรา 8

หากศาลมิได้มีการพิจารณาเป็นอย่างอื่นเนื่องจากหลักฐานของกรณี, ค่าใช้จ่ายของศาลรวมทั้งค่าตอบแทนของสมาชิกแห่งศาล จะอยู่ในความรับผิดชอบภาคีคู่กรณีฝ่ายละเท่ากัน ศาลจะเก็บหลักฐานค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้ และจัดส่งหลักฐานครั้งสุดท้ายให้ภาคีทั้งสอง

มาตรา 9

ภาคีใด ๆ ที่มีผลประโยชน์ในเชิงกฎหมายเกี่ยวกับสาระของกรณีพิพาท ซึ่งอาจจะ มีผลกระทบจากคำตัดสินคดี อาจจะเข้าร่วมในการดำเนินการประชุมพิจารณาคดีโดยการยินยอมของศาล

มาตรา 10

1. ศาลจะคงแจ้งคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการภายในเวลา 15 เดือนนับแต่วันทักขณคดีสิ้นสุด ยกเว้นทว่าจำเป็นต้องขยายเวลา ซึ่งไม่ควรเกิน 5 เดือน
2. คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการจะต้องประกอบด้วยคำแถลงการณ์ของเหตุผล คำตัดสินจะเป็นที่สิ้นสุดและจัดทำเป็นรูปเล่มโดยภาคีในกรณีพิพาท
3. กรณีพิพาทใด ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างภาคีทั้งสองที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ อาจจะนำเสนอโดยภาคีใดของอนุญาโตตุลาการ อาจจะนำเสนอโดยภาคีใดของอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นผู้ให้คำตัดสินนั้น ถ้ากรณีหลังนี้ไม่สามารถกระทำได้ ให้จัดส่งไปยังศาลอื่นซึ่งตั้งขึ้นสำหรับวัตถุประสงค์ในเรื่องเดียวกันกับข้างต้น

ภาคผนวก ข

ปฏิญญาสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รัฐมนตรีเปรซิเดียมฝ่ายการเมือง รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศอินโดนีเซีย
รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศฟิลิปปินส์ รัฐมนตรีว่าการต่าง
ประเทศสิงคโปร์ และรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศไทย

ระลึกว่ามีผลประโยชน์และปัญหาร่วมกันอยู่ในบรรดาประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเชื่อมั่นว่ามีความจำเป็นที่จะกระชับเกลียวสัมพันธ์ของความเป็นปึกแผ่น และ
ร่วมมือในส่วนภูมิภาคให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ปรารถนาที่จะก่อตั้ง รากฐานอันมั่นคง เพื่อกระทำการร่วมกันในอันที่จะส่งเสริม
ความร่วมมือส่วนภูมิภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยเจตนารมณ์แห่งความเสมอภาค
และความร่วมมือร่วมใจ และโดยประการนั้นก็ช่วยให้มีสันติภาพ ความก้าวหน้า และ
ความเจริญรุ่งเรือง ในภูมิภาค

ตระหนักว่าในโลกที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันยิ่งขึ้นนี้ อุดมการณ์อันพึงเทิดทูนเพื่อ
สันติภาพ เสรีภาพ ความยุติธรรมทางสังคม และความผาสุกในทางเศรษฐกิจจะบรรลุ
ผลอย่างดียิ่งได้ก็โดยการเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ความเป็นเพื่อนบ้านที่ดี และความ
ร่วมมืออย่างจริงจัง ในบรรดาประเทศในภูมิภาค ซึ่งมีสายสัมพันธ์ในทางประวัติศาสตร์
และวัฒนธรรมคอกันอยู่แล้ว

พิจารณาเห็นว่าประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความรับผิดชอบร่วมกันใน
อันคับแค้นที่จะสร้าง เสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมส่วนภูมิภาคให้มั่นคง และจัด
ประกันให้การพัฒนาประเทศดำเนินไปโดยสันติและก้าวหน้า และเห็นว่าประเทศเหล่านี้
มีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะให้เสถียรภาพและความมั่นคงของตนพ้นจากการแทรกแซงจากภายนอกไม่ว่าในรูปหรือลักษณะใด ทั้งนี้เพื่อที่จะธำรงรักษาไว้ซึ่งลักษณะความเป็นชาติของแต่ละประเทศตามอุดมการณ์และความมุ่งปรารถนาของประชาชนของตน

ยืนยันว่า ฐานที่ต่างประเทศซึ่งมีอยู่เป็นการชั่วคราว และคงอยู่ได้ก็ด้วยความเห็นพ้องที่แสดง ออกโดยชัดแจ้งของประเทศที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และมีใ้ค้มุ่งหมายที่จะให้ใช้โดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อบ่อนทำลายเอกราชของชาติ และอิสรภาพของรัฐในอาณาบริเวณนั้น หรือทำให้กระบวนการการพัฒนาประเทศต้องเสื่อมเสียผันแปรไป จึงประกาศ ณ ที่นี้ว่า

ประการที่หนึ่ง ให้ก่อตั้งสมาคมสำหรับความร่วมมือส่วนภูมิภาคระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เรียกว่า สมาคมแห่งประชาชาติตะวันออกเฉียงใต้

ประการที่สอง จุดหมายและความมุ่งประสงค์ของสมาคม

1. เพื่อเร่งรัดความเจริญทาง เศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาทางวัฒนธรรมในภูมิภาค โดยความเพียรพยายามร่วมกันด้วย เจตนาแน่วแน่แห่งความเสมอภาคและความร่วมมือร่วมใจ ทั้งนี้เพื่อเสริมรากฐานสำหรับประชาคมที่มีความรุ่งเรืองและสันติสุขแห่งประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
2. ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาคโดยเคารพอย่างแน่วแน่ในความยุติธรรมและหลักแห่ง เนติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างบรรดาประเทศในภูมิภาคและยึดมั่น ในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ
3. ส่งเสริมให้มีการร่วมมือกระทำกันอย่างจริงจัง และความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในเรื่องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
4. จัดให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการอำนวยความสะดวก การฝึกอบรมและวิจัยในด้านการศึกษา วิชาชีพ วิชาการและการบริหาร
5. ร่วมมือกระทำอย่างมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น เพื่อการใช้ประโยชน์มากขึ้นในการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การขยายการค้าซึ่งรวมถึงการศึกษา ปัญหาในเรื่องการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับ โภคภัณฑ์ การปรับปรุงบริการความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม และการยกระดับการครองชีพของประชาชนของตน

6. ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

7. คำร้งไวซึ่งความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและมีคุณประโยชน์กับองค์การระหว่างประเทศในส่วนภูมิภาคในปัจจุบันที่มีความมุ่งหมายและความมุ่งประสงค์คล้ายคลึงกัน และที่จะแสวงหาช่องทางทั้งหลายใหม่ความร่วมมือระหว่างกันให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

ประการที่สาม เพื่อดำเนินการให้ปฏิบัติตามจุดหมายและความมุ่งประสงค์ดังกล่าว จึงได้จัดตั้งกลไกต่อไปนี้

(ก) การประชุมประจำปีของรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ ซึ่งจะหมุนเวียนกันไป และเรียกว่าการประชุมรัฐมนตรีสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การประชุมพิเศษของรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศอาจมีขึ้นตามความจำเป็น

(ข) คณะกรรมการประจำ โดยมีรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศเจ้าภาพ หรือผู้แทนเป็นประธาน และมีสมาชิกประกอบด้วยเอกอัครราชทูตของประเทศสมาชิกอื่นที่ประจำอยู่ในประเทศนั้นเป็นผู้ดำเนินการของสมาคมในระยะเวลาระหว่างการประชุม รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศแต่ละครั้ง

(ค) คณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะกรรมการถาวรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ในแต่ละเรื่อง

(ง) สำนักเลขาธิการแห่งชาติในแต่ละประเทศสมาชิก เพื่อดำเนินงานของสมาคมในนามของประเทศนั้น และเพื่อให้บริการแก่การประชุมประจำปีหรือการประชุมพิเศษของรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ คณะกรรมการประจำและคณะกรรมการอื่น ๆ ซึ่งอาจจัดตั้งขึ้นภายหลัง

ประการที่สี่ สมาคมจะเปิดให้รัฐทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งยอมรับจุดหมาย หลักการ และความมุ่งประสงค์ดังกล่าว เข้าร่วมด้วย

ประการที่ห้า สมาคมเป็นสัญลักษณ์ของความตั้งใจร่วมกันของประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในอันที่จะสมานสัมพันธ์ฉันท์มิตร และร่วมมือกันและจะเพียร

พยายามร่วมกันและ เสียสละ เพื่อให้ประชาชนของตนและอนุชนได้รับประสาทแห่งสันติภาพ
เสรีภาพ และความเจริญรุ่งเรือง

ทำขึ้น ณ กรุง เทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1967

อินโดนีเซีย	(ลงนาม)	อาดัม มาลิก
	รัฐมนตรีเปรีชิตติมฝ่ายการเมือง	รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ
มาเลเซีย	(ลงนาม)	ตุนอับดุล ราซัค
	รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการ พัฒนาการแห่งชาติ	
ฟิลิปปินส์	(ลงนาม)	นาร์ซิลโซ รามอส
		รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ
สิงคโปร์	(ลงนาม)	เอส. ราซาร์คันัน
		รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ
ไทย	(ลงนาม)	ถนัด คอมันตร์
		รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Bangkok Declaration

BANGKOK DECLARATION
ON THE ASEAN ENVIRONMENT
BANGKOK, 29 NOVEMBER 1984

The Government of Brunei Darussalam,
The Government of the Republic of Indonesia,
The Government of Malaysia,
The Government of the Republic of the Philippines,
The Government of the Republic of Singapore and
The Government of the Kingdom of Thailand,

Member States of the Association of South East Asian Nations
(ASEAN)

CONCERNED with the problem of environmental degradation of
the region resulting from the stresses of accelerated population growth
and development ;

HAVING RECALLED the First ASEAN Ministerial Meeting on the
Environment and the Meetings of the ASEAN Experts Group on the
Environment which recognized the need for cooperation amongst ASEAN
countries in order to safeguard the ASEAN Environment and in particular
its natural resources ;

MINDFUL of the Manila Declaration on the ASEAN Environment
signed in Manila, Philippines, on 30 April 1981, which provides that
Member Countries shall cooperate in the progressive implementation of
projects under the ASEAN Environment Programme (ASEP) ;

NOTING with satisfaction the progress of the implementation of the projects under the ASEAN Environment Programme (ASEP) ;

FURTHER NOTING that the ASEAN countries, during the past decade, have accomplished the establishment of national environmental protection agencies, and that these agencies have now accomplished the important step in defining their missions, in gaining an understanding of how environment protection can feasibly be accomplished within the context of the socio - cultural and economic patterns of the region, in initiating programmes aimed at implementing feasible protection measures, and in developing national capabilities in environmental technology ;

CONCERNED with the need to take full advantage of this good beginning to continue the progress over the next decade on national policies in the planning and implementation of development projects ;

CONSIDERING that the task of integrating environmental protection concepts into national development planning represents one of the most complex tasks ever faced by governments of the region ;

RECOGNIZING the experience and confidence gained in managing the environment during this initial period both in their own countries and through ASEAN cooperation ;

DO HEREBY DECLARE their desire to strengthen and enhance their regional cooperation in the field of environmental protection to meet the increasing and challenging environmental problems of the ASEAN

region in the decade ahead, and to this end hereby adopt the following objective and policy guidelines ;

OBJECTIVE

To implement the ASEAN DEVELOPMENT STRATEGY through an integrated approach entailing advance or forward planning in the environmentally related activities with a view to incorporating environmental dimension in development planning right at the base level in order to achieve sustained development and long - term conservation of environmental assets and at the same time improving the quality of life for all.

POLICY GUIDELINES

To achieve the objective noted above, the following policy guidelines shall be adopted for application through - out the ASEAN region :

(1) With respect to environmental management :

(i) Foster the development of macro economic cum - environmental development plans which can be accommodated by the environmental carrying capacity of the region.

(ii) Continue and strengthen the use of Environmental Impact Assessment (EIA) process and extended Cost- Benefit Analysis for minimizing the adverse effects and for ensuring proper consideration of environmental values in all projects and programmes under government that are likely to produce significant environmental impact and its gradual extension to the private sector including industry.

(iii) Develop a system of procedures for conduction EIAs and for their review which can be practically utilized within the ASEAN region.

(iv) Continue and increase efforts for establishing environmental units in the planning divisions of major project implementing agencies to ensure that environmental consciousness permeates government departments that development policy and planning in all sectors reflect systematic consideration of the environment.

(v) Establish techniques for quantifying the impact of development projects on environment both favourable and unfavourable.

(vi) Evolve criteria for augmentation of renewable resources and economical use of non - renewable resources.

(vii) Prepare an optimal land use pattern and zoning plan.

(2) With respect to nature conservation :

Develop new and practicable approaches for preserving forests wildlife, and other ecological systems in the face of continuing population pressure.

(3) With respect ot marine environment :

Develop practicable methods for the management of pollution discharges so that economic development of coastal resources may proceed in coexistence with preservation of the quality of coastal beaches and resorts and the marine environment.

(4) With respect to industry :

(i) Adopt practicable methods for ensuring reasonable control of waste discharges from the earliest stages of project formulation.

(ii) Wherever practicable adopt low waste and non - waste technology and more effective re-use and recycling of wastes in production.

(iii) Develop a Toxic and Hazardous Waste Control Programme and stimulate efforts by government agencies and industry to develop suitable systems for control.

(5) With respect to urban environment :

Increase efforts to provide water - borne sewerage systems with central sewage treatment facilities at least for the major towns.

(6) With respect to environmental education and training :

(i) Continue efforts to enhance public awareness in respect of the importance of environmental protection and support governmental actions in this regard.

(ii) Provide environmental training of personnel involved in decision making on projects, programmes, policies and plans with emphasis on cause and effect relationship that exists between an individual's environment and his health.

(iii) Introduce stronger general environmental theme into school and university syllabi.

(iv) Provide technical training for staff engaged directly in the work of environmental protection agencies and in environmental programmes of other agencies.

(7) With respect to environmental information system :

(i) develop a comprehensive environmental system to facilitate decision-making.

(ii) Initiate or strengthen efforts for establishment of suitable national data bank/storage and retrieval system.

(iii) Intensify efforts for establishing monitoring programmes for continuing surveillance of sensitive environmental resources.

(iv) Promote increased use of remote sensing as a means of establishing environmental data bases.

(8) With respect to wider involvement in environmental management

Encourage and promote cooperation between Governments, Non - Governmental Organizations, Universities, Business Communities within ASEAN in the field of environmental management.

(9) With respect to environmental legislation :

Develop appropriate legislation to support the proper management and development of the environment.

(10) With respect to international cooperation on environmental management in the ASEAN countries :

Establish cooperation with developed and other developing countries and international agencies for transfer of technology and share experiences in the management of the environment.

DECIDE to adopt and implement the revised ASEAN Environment Programme II (ASEP II)

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Bangkok Declaration.

DONE in Bangkok, Thailand, this Twenty - Ninth Day of November in the year One Thousand Nine Hundred and Eighty - Four.

On behalf of the Government of Brunei Darussalam

PEHIN DATO ABDUL RAHMAN TAIB

Minister of Development.

On behalf of the Government of the Republic of Indonesia

EMIL SALIM

Minister of State for Population and Environment

On behalf of the Government of Malaysia

DATUK AMAR STEPHEN K.T. YONG

Minister of Science, Technology and the Environment

On behalf of the Government of the Republic of the Philippines

RODOLFO P. DEL ROSARIO

Minister of Natural Resources

On behalf of the Government of the Republic of Singapore

ONG PANG BOON

Minister for the Environment

On behalf of the Government of the Kingdom of Thailand

DAMRONG IATHAPIPAT

Minister of Science, Technology and Energy

พจนานุกรม

MANILA DECLARATION ON THE ASEAN ENVIRONMENT

MANILA, 30 APRIL 1981

FURTHER NOTING with satisfaction the substantial progress to date in the progressive implementation of projects under the ASEAN Environmental Programme (ASEP) with the support of UNEP and other international organizations and with goals as elaborated in the Document No. ASEAN/MME/4;

1. DO HEREBY DECLARE their agreement to strengthen regional cooperation and collaboration in the field of environment by adopting the following objective and policy guidelines;

(a) Objective :

To ensure the protection of the ASEAN environment and the sustainability of its natural resources so that it can sustain continued development with the aim of eradicating poverty and attaining the highest possible quality of life for the people of the ASEAN countries.

(b) Policy Guidelines :

(1) Foster a common awareness among the people of the ASEAN countries of the biological, physical and social environment and its vital significance for sustained development to proceed apace ;

(2) Ensure, as far as practicable, that environmental considerations are taken into account in development efforts, both on going and future ;

(3) Encourage the enactment and enforcement of environmental protection measures in the ASEAN countries ;

(4) Foster the development of environmental education programmes ;

2. DECIDES to endorse and implement the adopted ASEAN Environmental Programme (ASEP) as annexed.

CONCERNED with the pressing problems of poverty and - underdevelopment besetting the people of the ASEAN countries ;

RECOGNIZING the need to continue and accelerate national development in order to promote economic and social well-being of the people ;

FURTHER RECOGNIZING that sustained development is dependent upon the continuous availability of natural resources ;

AWARE OF the common environmental issues faced by the people of the ASEAN countries ;

CONSIDERING the need to safeguard the ASEAN environment and the natural resources, renewable and non-renewable, that are part of it ;

HAVING CONSIDERED the Reports of the ASEAN Experts' Group Meetings and the ASEAN Environment Programme Document prepared for this meeting as annexed in Document No. ASEAN/MME/4 ;

HAVING FURTHER CONSIDERED the priority areas comprising the Programme, namely :

- (a) Environmental Management including Environmental Impact Assessment ;
- (b) Nature Conservation and Terrestrial Ecosystems ;
- (c) Marine Environment ;
- (d) Industry and Environment ;
- (e) Environmental Education and Training ; and
- (f) Environmental Information.

NOTING the sound preparatory work undertaken including the Meetings of the ASENA Experts' Group held at Jakarta (1978), Penang (1979), Manila (1980) and Singapore (1981)

3. DECIDES to recommend the establishment of an ASEAN Committee on Environment in the context of the restructuring of ASEAN.

DONE in Manila, Philippines, on the Thirtieth Day of April, 1981.

For the Government of the
Republic of Indonesia :

For the Government of the
Republic of Singapore :

HON. EMIL SALIM

HON. ONGPANG BOON

Minister of Development
Supervision and Environment

Minister of Environment

For the Government
of Malaysia :

For the Government of the
Kingdom of Thailand :

HON. TAN SRI ONG KEE HUI

HON. THINAKORN BHANDHUGRAVI

Minister of Science,
Technology and Environment

Minister of Science,
Technology and Energy

For the Government of the
Republic of the Philippines :

HON. IMELDA ROMUALDEZ MARCOS

Minister of Human Settlements

ประกาศกรมเจ้าท่า

ที่ 353/2529

เรื่อง การกำหนดชั้นของสิ่งของและสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ค.ศ. 1974 (The International Convention for the Safety of Life at Sea 1974) และอนุสัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม 2528 เป็นต้นมา เพื่อให้การกำหนดชั้นและประเภทของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ (Dangerous Goods) เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว และการแสดงเครื่องหมายและรายชื่อของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้สอดคล้องกับ International Maritime Dangerous Goods Code (IMDG Code) อันเป็นที่ยอมรับของรัฐบาลภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล 1974 โดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 189 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 อธิบดีกรมเจ้าท่าโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงให้กำหนดชั้นของสิ่งของและสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายไว้ ดังต่อไปนี้

1. สิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ (Dangerous Goods) แบ่งออก

เป็น 9 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 วัตถุระเบิด (Explosives) แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

ประเภท 1.1 สารและสิ่งของที่อาจก่ออันตรายโดยการระเบิดรุนแรงฉับพลัน

ประเภท 1.2 สารหรือสิ่งของซึ่งอาจก่ออันตรายโดยการกระจายของสะเก็ดระเบิด
แคมิไซท์โดยการระเบิดรุนแรงฉับพลัน

ประเภท 1.3 สารหรือสิ่งของซึ่งอาจก่ออันตรายโดยเปลวไฟพร้อมทั้งอันตรายจากการระเบิดบ้างเล็กน้อย หรืออันตรายจากการกระจายของสะเก็ดระเบิดบ้างเล็กน้อย แคมิไซท์จากการระเบิดรุนแรงฉับพลัน

ประเภท 1.4 สารหรือสิ่งของซึ่งไม่ก่ออันตรายมากนัก

ประเภท 1.5 สารซึ่งไม่ไวต่อการเกิดอันตรายโดยการระเบิดจนโอกาสที่จะจุดระเบิดมีน้อย หรือการเปลี่ยนชั้นจากการลุกไหม้เป็นการจุดระเบิดมีน้อยในสภาวะการขนส่งโดยปกติ

ชั้น 2 ก๊าซ (Gases) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภท 2.1 ก๊าซลุกติดไฟได้

ประเภท 2.2 ก๊าซชนิดไม่ลุกติดไฟ

ประเภท 2.3 ก๊าซมีพิษ

ชั้น 3 ของเหลวลุกติดไฟได้ (Inflammable liquids) แบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

ประเภท 3.1 จำพวกที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า - 18 เซลเซียส

ประเภท 3.2 จำพวกที่จุดวาบไฟสูงค่าปานกลาง (-18 เซลเซียส แต่ไม่ถึง 23 เซลเซียส)

ประเภท 3.3 จำพวกที่มีจุดวาบไฟสูง 23 เซลเซียส หรือสูงกว่าจนถึง 61 เซลเซียส)

ชั้น 4 ของแข็งลุกติดไฟได้ (Inflammable solids) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภท 4.1 ของแข็งลุกติดไฟได้

ประเภท 4.2 สารที่ลุกไหม้ทันที

ประเภท 4.3 สารซึ่งเมื่อถูกน้ำจะก่อให้เกิดก๊าซลุกติดไฟได้

ชั้น 5 สารซึ่งทำปฏิกิริยากับออกซิเจน (Oxidizing substances) และสารออกแทนนิกเปอร์ออกไซด์ (Organic Peroxides) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภท 5.1 สารซึ่งทำปฏิกิริยากับออกซิเจน

ประเภท 5.2 ออกแทนนิกเปอร์ออกไซด์

ชั้น 6 สารมีพิษและสารติดเชื้อ (Poisonous (toxic) and infectious substances) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภท 6.1 สารมีพิษ

ประเภท 6.2 สารติดเชื้อ

ชั้น 7 สารกัมมันตภาพรังสี (Radioactive substances)

ชั้น ๘ สารกัดกร่อน (Corrosives)

ชั้น 9 สารอันตรายอื่น ๆ (Miscellaneous dangerous substances)

ซึ่งไม่

สามารถจัดอยู่ในชั้นอื่นใดได้

2. เครื่องหมายบนแผ่นป้ายแสดงชั้นและประเภทของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ให้เป็นไปตามใบแนบประกาศฉบับนี้

3. สารหรือสิ่งของใดจัดอยู่ในชั้นและประเภทใด ให้เป็นไปตาม International Maritime Dangerous Goods Code (IMDG Code) ขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization หรือ IMO)

ประกาศ ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2529

อำพล ตีพยากรณ์

อธิบดีกรมเจ้าท่า

(104 ร.จ. ตอนที่ 47 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 16 มีนาคม 2530)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดวิธีการขนส่ง การเก็บรักษา การทำลายวัตถุมีพิษ
หรือการปฏิบัติกับภาชนะบรรจุซึ่งวัตถุมีพิษ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2525

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติ
วัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำหรือล้งเข้ามาในราชอาณาจักร นำหรือส่งออกนอก
ราชอาณาจักร นำผ่าน ผลิตเพื่อการค้า ชายหรือมิใช่เพื่อชาย ใช้รับจ้าง และผู้ใช้
วัตถุมีพิษทำการขนส่งโดยวิธีการดังนี้

(1) การขนส่งวัตถุมีพิษต้องขนส่ง โดยยานพาหนะที่ประสงค์จะบรรทุก
วัตถุมีพิษเพียงอย่างเดียว หากจำเป็นต้องบรรทุกสิ่งอื่นในยานพาหนะนั้น ต้องแยกวัตถุ
มีพิษไว้ส่วนหนึ่งต่างหาก โดยให้มีสิ่งหุ้มห่อวัตถุมีพิษนั้นอีกชั้นหนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้วัตถุมีพิษ
รั่วไหล แม้ว่าจะแตกหรือชำรุดในระหว่างการขนส่ง

(2) เมื่อมีการว่าจ้างให้ผู้ประกอบกิจการรับจ้างขนส่งสินค้า ทำการ
ขนส่งวัตถุมีพิษ ผู้ว่าจ้างต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับจ้างปฏิบัติตามเงื่อนไขของการว่าจ้าง
เกี่ยวกับอันตรายอันจะเกิดขึ้นได้ในระหว่างการขนส่ง โดยมีข้อความกำหนดห้ามมิให้นำ
ภาชนะบรรจุแตก ฉีกขาด บุกสลาย จนมีวัตถุมีพิษซึมรั่วไหลออกมาอันเนื่องจากการวาง
ซ้อนหรือทับกันหลายชั้น

(3) ให้ผู้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าออกใบรับจ้างให้กับผู้ว่าจ้าง
ขนส่งวัตถุมีพิษ

(4) ให้ผู้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าแจ้งทันทีกับผู้ว่าจ้างขนส่งวัดดุมมีพิษ เมื่อเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการขนส่ง

(5) จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัย โดยมีคำเตือนเป็นอักษรภาษาไทยสีดำหรือสีแดงว่า "วัดดุมมีพิษ" ที่สิ่งหุ้มห่อวัดดุมมีพิษ และมีเครื่องหมายหัวกระโหลกกับกระดูกไขว้สีดำหรือสีแดงขนาดใหญ่เห็นเด่นชัด ติดข้างยานพาหนะทั้งสองด้าน เมื่ออาจทำได้ ให้เขียนหรือพิมพ์อยู่นอกภาชนะบรรจุหุ้มห่อ หรือบนยานพาหนะที่ขนส่งทั้งคันรถ เพื่อให้ทราบว่ามีวัดดุมมีพิษอยู่ใน อยู่นในระหว่างการขนส่ง โดยย้ายไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง

ข้อ 2 ให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ใช้วัดดุมมีพิษตามข้อ 1 ทำการเก็บรักษาวัดดุมมีพิษโดยจัดให้มีสถานที่เก็บรักษาวัดดุมมีพิษที่ปลอดภัยแก่ประชาชน โดยทำแบบแปลน หรือแผนผังของสถานที่เก็บวัดดุมมีพิษ พร้อมทั้งแสดงบริเวณใกล้เคียงนำเสนอต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่ก่อสร้างสถานที่เก็บรักษาวัดดุมมีพิษขึ้นใหม่เพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะดำเนินการตรวจสอบ หากปรากฏว่าสถานที่นั้นไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน ก็จะได้มีคำสั่งให้ตัดแปลงแก้ไข หรือซ่อมแซมภายในเวลาที่กำหนดโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวัดดุมมีพิษ พ.ศ. 2510

ข้อ 3 ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ใช้วัดดุมมีพิษตามข้อ 1 ทำการทำลายและปฏิบัติกับภาชนะบรรจุวัดดุมมีพิษที่ใช้แล้ว ดังนี้

(1) การทำลายและปฏิบัติกับภาชนะบรรจุวัดดุมมีพิษรวมทั้ง เศษเหลือของวัดดุมมีพิษนั้น ห้ามมิให้มีการทำลายวัดดุมมีพิษในบริเวณที่มีการเลี้ยงสัตว์ บริเวณแหล่งชุมนุมชน แหล่งน้ำสาธารณะหรือบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งดังกล่าว อันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินอื่น หรืออนามัยของบุคคล

(2) การทำลายวัดดุมมีพิษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในทางวิชาการ

- (3) ห้ามมิให้นำเอาภาชนะบรรจุที่ใช้บรรจุวัตถุพิษแล้ว ไปใช้ในกิจการอื่น
- (4) ภาชนะบรรจุวัตถุพิษที่ไม่ต้องการใช้ ให้ทำลายในวิธีที่เหมาะสม
- (5) ต้องแยกสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วซึ่งมีวัตถุพิษปนอยู่ด้วยไว้ในที่รองรับต่างหาก
- (6) ห้ามนำไปทิ้งกับขยะทั่วไป ต้องมีวิธีทำลายสิ่งดังกล่าวโดยเฉพาะ เพื่อรักษาความปลอดภัย
- (7) ต้องมีระบบกำจัดวัตถุพิษที่เป็น เศษเหลืออยู่ในน้ำทิ้งของสถานที่ผลิตก่อนระบายน้ำนั้นทิ้ง นอกจากสถานที่ดังกล่าว โดยป้องกันมิให้เกิดอันตรายหรือก่อความเดือดร้อนรำคาญต่อบุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินในบริเวณใกล้เคียงหรือบริเวณที่น้ำทิ้งไหลผ่าน

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2525

ชวน หลีกภัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ส. พริ้งพวงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พลตรี ชาคิชาย ชูณหะวัณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(99 ร.จ. 4191 ตอนที่ 153 (แผนกราชกิจจานุเบกษา) ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2525)

ชื่อ เติมน้ำมันในกระบวนการพิมพ์/สีเงินของเสียตกค้างที่การพิมพ์บริเวณประเทศไทย

ปี พ.ศ.	รายการระงับตกค้าง	ปริมาณของเสียตกค้างที่ รองการทาลาย		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดที่ระบุในบันทึกของกองวิศวกรรมที่ กรมอุตสาหกรรม	รายละเอียดจากเอกสารอ้างอิง/ผลการ วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วล.	ข้อเสนอแนะเบื้องต้นในกระบวนการกำจัด
		(จำนวน)	(น้ำหนัก)					
2521	AMINOALKYD RESIN AMINOALKYD HARDENER	11 drums	2,195 กก.	ไม่ระบุ	เป็นก้อนหนืดๆ สีเหลือง	AMINOALKYD RESIN เป็น POLYMER ชนิด THERMOSETTING ซึ่งสามารถละลายได้โดย alcohol, (ethylene glycol หรือ glycerol), polybasic acid (phthalic anhydride) และ drying oil (linseed, soybean) ซึ่งละลายใน solvent ใช้เป็นตัวติดกาวในการพิมพ์	ดำเนินการกำจัดได้โดยวิธีการเผา หรือ ประเทมันเผาไหม้ที่อุณหภูมิ 280 °C ขอความร่วมมือกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ LHM cupric oxide, HNO ₃ , H ₂ SO ₄ , KNO ₂ เพราะอาจทำให้เกิดระเบิดได้	
	FEORON FILM USED FOR INDUSTRY TORAY POLYESTER FILM RUMIRROR	1 case	53 กก.			หมายเหตุ ของเสียที่ 2 ชนิดตกค้างที่ ไทยเป็นพิษค่า	ควรกำจัดด้วยวิธีการฝัง	
2521	MEMOREX MRX TONER DUPLICATOR	20 cartons	153.6 กก. (รวมภาชนะบรรจุ)	สหรัฐอเมริกา	เก็บวัสดุที่ติดค้างสีค่า ตัวอย่างเริ่มจับตัวเป็นก้อน	ตัวอย่างตรวจพบเสื่อมคุณภาพแล้วเห็น การทาลาย	TONER เป็นสารประเภท organic pigment	ดำเนินการกำจัดได้โดยวิธีการเผาไหม้ กับสารช่วยติดสี
2522	SYNTANS	2 ถัง	100 กก.	ไม่ระบุ		SYNTANS ตรวจพบเสื่อมคุณภาพแล้ว	เป็นสารอินทรีย์สังเคราะห์ประกอบด้วย phenoleulfonic acid และ formaldehyde ใช้ ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม	ดำเนินการกำจัดได้โดยวิธีการเผาไหม้ กับสารช่วยติดสี
	DYESTUFF	2 ถัง	36 กก.			DYESTUFF ตรวจพบเสื่อมคุณภาพแล้ว	เป็นสารประกอบที่มีโครงสร้างพื้นฐาน จากสารประเภท benzene, naphthalene, anthracene caustic soda inorganic acid etc. ใช้เป็นตัวติดกาวในการพิมพ์	หากของเสียอยู่ในสภาพของเหลวควร ทำให้เจือจางและนำไปบำบัดในระบบ บำบัดน้ำเสียแบบชีวภาพ

พ.ศ.	รายการของศกต่าง	ปริมาณของสินค้าที่ รายการทำขาย		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดที่ระบุในบันทึกของกองวิเคราะหฺสินค้า กรมศุลกากร	รายละเอียดจากเอกสารอ้างอิง/ผลการ วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วร.	ชื่อและประเภทของสารเคมี/ก๊าด
		(จำนวน)	(น้ำหนัก)					
2522	TRUPONOL OST TRUPON GSN TRUPON BH	1 04 1 04 1 04	50 กก. 50 กก. 50 กก.		มีลักษณะเป็นของเหลว สีน้ำตาล	TRUPONOL OST, TRUPON GSN และ TRUPON BH ตรวจสอบเชื่อมคุณภาพตามระยะเวลาที่ขาย โดยการเผาไฟ	เป็นสารประเภท tryptophan ซึ่งเป็น essential amino acid ใช้ใน อุตสาหกรรมผลิตอาหาร ยา	
2522	PLAIN PAPER COPIE NP 70 PRONIX DEVELOPER NPL 7	3 PALLETS	350 กก.	สหรัฐอเมริกา		ตรวจสอบเชื่อมคุณภาพแล้ว	เป็นชื่อ Trade name ในสารรวม หาราและเย็บ เป็นสารประกอบประเภท plastic ingredients ที่มี resin, filler, fibrous material	อาจทำลายได้โดยการเผาไหม้ซึ่ง ขึ้นอยู่กับประเภทของตัวสารเคมี วิเคราะห์
2522	CUPRIC CHLORIDE		176,000 กก	สิงคโปร์	เป็นของเหลวสีเขียว			หมายเหตุ กรมศุลกากรได้กำกับการ ให้บริษัทเรือคู่ค้าเข้าสินค้าทั้งหมดส่ง กลับประเทศสิงคโปร์เมื่อ พ.ศ. 2526
2523	HUTSUNDI POWDER *	1 CASE	225 กก.	ญี่ปุ่น	เคมีภัณฑ์เป็นผง	ตรวจสอบเป็นเคมีภัณฑ์เชื่อมคุณภาพแล้วเห็นความ ทำลายโดยการฝังดิน	ผลการตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ พบว่า เป็นสารอนินทรีย์ที่มี SiO ₂ ไม่ พบ PCB, Hg, As, Cr อาจใช้เป็น insulator	ดำเนินการกำจัดโดยวิธีการฝัง
2524	ABRASIVE MATERIAL *	8 04	2,320 กก.	สหรัฐอเมริกา	เคมีภัณฑ์เป็นผง	ตรวจสอบเชื่อมคุณภาพแล้วเห็นความทำลายโดยการ เคาะทิ้ง	abrasive material เป็นสารสำหรับ ขัดหรือทำความสะอาดผิวชิ้นงานประ- เภทหลายประเภท พรม, สนิมเหล็ก, aluminum oxide, silicon carbide	อาจดำเนินการทำลายโดยวิธีการฝัง
2524	AQJAPAC WATER CLARIFIER *	1 04	260 กก.	ไต้หวัน	เคมีภัณฑ์เป็นผง	ตรวจสอบเป็น POLYMERIZATION PRODUCT ที่เชื่อมคุณภาพแล้วเห็นความทำลายทั้งโดยการฝังดิน	POLYMERIZATION PRODUCT ที่มีอยู่ใน water soluble มีหลายประเภท เช่น carboxymethylcellulose, cellulose ether, polyvinyl alcohol, ethyleneoxide polymer, polyethy- leneimine, polyvinyl pyrrolidone	ควรทำไปเจือจางและนำไปใช้ใน ระบบบำบัดมลพิษน้ำ

ปี พ.ศ.	รายการของตกค้าง	ปริมาณของเสียตกค้าง หรือการทำลาย (จำนวน) (น้ำหนัก)	แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดของกองขยะ/กากของเสีย	รายละเอียดของกิจกรรมของ วล.	ข้อเสนอแนะ/การจัดการ/กำจัด
2524	"CM. MORTEL 310"	20 ตัน 990 กก.	อุตสาหกรรม	มีลักษณะเป็นก้อนและผง สีขาว	การระเหยของสารพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม	CM เป็นสารลดการกัดกร่อน ประกอบด้วยสาร ammonium sulfamate เป็นผงสีขาว ละลายได้ในน้ำ ไม่ละลายใน solvent ใช้ในการบ่มสีกระดาษและ cellulosic materials	ดำเนินการกำจัดโดยวิธีการฝังกลบ
2524	EDFCO NUR ONE CTN	2 CTNS 1 CTN	เคมีภัณฑ์	เคมีเหลว	การควบแน่นของไอระเหยจากกระบวนการผลิต	สารประเภทแข็ง gelatin casein gum น้ำมัน wax, asphalt emulsion, silicone resin และ water soluble polymer ใช้ในอุตสาหกรรมเส้นใย ยาง และพลาสติก	ดำเนินการกำจัดโดยวิธีการฝังกลบ
2524	SAMPLE OF SIZING AGENT	2 ตัน 400 กก.	เคมีภัณฑ์	เคมีเหลว	การควบแน่นของไอระเหยจากกระบวนการผลิต	สารประเภทแข็ง gelatin casein gum น้ำมัน wax, asphalt emulsion, silicone resin และ water soluble polymer ใช้ในอุตสาหกรรมเส้นใย ยาง และพลาสติก	ดำเนินการกำจัดโดยวิธีการฝังกลบ
2524	NISOL 75 MAINTENANCE BRIGHTENER	152 ตัน 27,690 กก.	เคมีภัณฑ์	เป็นของเหลว	จากผลการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์พบว่าในสารที่ส่งมอบมีดังนี้	เป็นสารประเภท tar หรือ industrial waste จาก petroleum industry ซึ่งมี hydrogen และ carbon เป็นส่วนประกอบ ตรวจพบ organochlorine, pesticide และ polychlorinated biphenyls ในปริมาณที่น้อย	ควรนำโดยวิธีการเผาไหม้เป็นเชื้อเพลิงร่วมกับเชื้อเพลิงอื่น (~5%) เช่น เตาเผาของโรงงานอุตสาหกรรม หรือเผาแบบ open pit incineration ในบริเวณที่ห่างไกลจากชุมชน
2525	NISOL 75 MAINTENANCE BRIGHTENER	212 ตัน (ถัง) 200 กก.	เคมีภัณฑ์	เป็นของเหลว	จากผลการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์พบว่าในสารที่ส่งมอบมีดังนี้	คุณสมบัติของ tar oil จะไม่มีสีและจะกลายเป็นสีน้ำตาลเมื่อทิ้งไว้นาน กลิ่นแรง ละลายได้ใน solvent เตาเผาไหม้ ใช้ในอุตสาหกรรมทำสี กระดาษพิมพ์ น้ำมันดีเซล สารหล่อลื่น	ควรนำโดยวิธีการเผาไหม้เป็นเชื้อเพลิงร่วมกับเชื้อเพลิงอื่น (~5%) เช่น เตาเผาของโรงงานอุตสาหกรรม หรือเผาแบบ open pit incineration ในบริเวณที่ห่างไกลจากชุมชน

ปี พ.ศ.	รายการของตกค้าง	ปริมาณของเสียตกค้าง		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดที่ระบุในบันทึกของกองวิจัยวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม กรมสิ่งแวดล้อม	รายละเอียดจากเอกสารอ้างอิง/ผลการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วร.	ขอเสนอแนะเบื้องต้นในการบำบัด/กำจัด
		หรือการบำบัด (จำนวน)	(น้ำหนัก)					
2525	SILICONE L/C 45	212 ตัน (ถังละ 220 กก.)	466 ตัน		เคมีชนิดเหลว	ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นของเสียที่เก็บตัวอย่างโดยกรมสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2528 จำนวน 43 ถัง อนุมัติให้ส่งรวราสารคือ พืชและพืชรวราสารขนาด 5 ตัน (เมื่อปี พ.ศ. 2529), และสถาบันแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล แต่สถาบันฯ ขอแจ้งการรับของสินค้าตกค้างทั้งหมด 212 ตันไว้ดูเก็บรวบรวมกองไว้ขนาดคลังสินค้ารอการกำจัด	Silicone เป็นสารประกอบที่มี Siloxane Polymer (SiO ₂ CH group) เป็นสารที่ไม่นำไฟฟ้า ป้องกันน้ำความชื้นมาก พบโดยการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิสูงมาก ละลายได้ใน organic solvent ต่างๆ ไม่ออกฤทธิ์ของ Halogen สามารถเผาไหม้ด้วยอินทรีย์และใช้เป็นตัวนำในการทำแก้ว น้ำมันหล่อลื่น สารเคลือบผิว วัสดุก่อสร้าง ความร้อน สารลดความตึงผิว สารตกตะกอน, mold release agent สารป้องกันน้ำ สารลดการเกิดฟอง กระจก ไฟฟ้า ฯลฯ	ควรทำลายด้วยการเผาไหม้เชื้อเพลิงอื่น ในลักษณะ open pit incineration
2526	EQUINRY SAND	8 ตัน	200 กก.	โทรวัว	มีลักษณะผงละเอียด	สินค้ามีคุณภาพดีเยี่ยมควรทำลายโดยการฝังดิน	-	ดำเนินการกำจัดโดยใช้วิธีการฝัง
2526	BARLOCHE	2 ตัน	50 กก.	เยอรมัน ตะวันตก	เคมีชนิดชนิดเกล็ด	ตัวอย่างสินค้า BARLOCHE ที่ส่งมาลักษณะเป็นพอนเล็ก ๆ สีน้ำตาลปนเทา คุณภาพเสื่อมตามระยะเวลาที่เก็บรวบรวมโดยกรมวิจัย	-	ดำเนินการกำจัดโดยใช้วิธีการฝัง
2526	COPPER NITRATE SOLUTION	29 ตัน	5800 กก.		เคมีชนิดชนิดน้ำตาล	เป็นของเหลวสีฟ้า มีกลิ่น ค่อนข้างมีกลิ่นเหม็นเล็กน้อย เก็บไว้ในภาชนะที่ปิดสนิท	Cu(NO ₃) ₂ ละลายได้ในน้ำและ alcohol เป็นสารที่มีความเป็นพิษรุนแรงปานกลาง เป็น oxidizing-material ระวังอันตรายอย่างเกิดระเบิดได้ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยา กระจก ภาชนะไวแสง ฆ่าเชื้อสำหรับวิเคราะห์ชีวภาพและ ฆ่าเชื้อในน้ำดื่ม	ควรนำไปกำจัดที่ศูนย์บริการกำจัดกากอุตสาหกรรมเพื่อขจัดด้วยวิธีเคมีโดยให้พืชรวราสารที่ไวไฟแล้วนำไปเป็นกลางด้วยกรด HCl
2526	NISOL 75 MAINTENA	26 ตัน	5382 กก.		เคมีชนิดชนิดน้ำตาล	มีลักษณะเป็นของเหลวสีน้ำตาลอมส้มใส มีกลิ่นคาวเล็กน้อย เก็บไว้ในภาชนะที่ปิดสนิท	เก็บไว้จนกว่าให้คุณภาพเสื่อมลง	ควรทำลายด้วยการเผาไหม้เชื้อเพลิงอื่น

ปี พ.ศ.	รายการของศกต่าง	ปริมาณของเสียตกค้างที่ รอการทำลาย		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดที่ระบุในบันทึกของกองวิเคราะหฺ์สินค้า กรมศุลกากร	รายละเอียดจากเอกสารอ้างอิง/ผลการ วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วอ.	ขอเสนอแนะเบื้องต้นในการบำบัด/กำจัด
		(จำนวน)	(น้ำหนัก)					
2526	SILICONE L-45 FOR MOULDING PLASTIC INDUSTRY	11 ๐๖	2,200 กก.		มีลักษณะเป็นของเหลว สีน้ำตาลและของเหลวใส แยกชั้นกัน	ตัวอย่างมีลักษณะสีน้ำตาลทึบขาว เห็นการทลาย โดยการฝังดิน หมายเหตุ กรมศุลกากรได้เคยอนุมัติให้ขยะแพทย์- กีวีราศยขนาด 5 ๐๖ และอนุมัติให้ทำลายจำนวน 4 ๐๖	ควรทำลายด้วยการเผาพร้อมกับเชื้อเพลิง อื่นในลักษณะ open oit incineration	
2527	TEXTILE SOFTENER FOR DYEING COMMODITY CODE	2 ๐๖	240 กก.		เคมีชนิดเหลวใส 120 กก. เคมีชนิดเหลวขุ่น 120 กก.	เคมีชนิดที่เสื่อมคุณภาพแล้วเห็นการทลายโดยการ ฝังดิน	เป็นส่วนประกอบที่ใช้ในอุตสาหกรรมพลาสติก ที่มีสารประเภท sulfonated oil, fatty alcohol, ammonium compound	ควรกำจัดด้วยวิธีการเผา
2527	PRINTING BINDER (DYESTUFF)	2 ๐๖	454.4 กก.		เคมีชนิดหมึกน้ำ	ตรวจพบเป็น POLYMERIZATION PRODUCT ที่เสื่อมคุณภาพแล้วเห็นการทลายด้วยการฝังดิน	เป็นส่วนประกอบที่มีโครงสร้างพื้นฐานจาก สารประเภท benzene, naphthalene, anthracene, caustic soda, inorganic acid ใช้เป็นวัตถุดิบในการ ย้อมสี	ควรกำจัดด้วยวิธีการเผาหรือทำให้ เจือจางแล้วนำไปบำบัดในระบบ บำบัดน้ำเสียชุมชนชีวภาพ
2527	PASTE (DP 158)		paIlets 1,019 กก.	ในเขตรถยนต์		เป็นเคมีชนิดที่เสื่อมคุณภาพแล้วเห็นการทลาย โดยการฝังดิน	paste - โดยทั่วไปเป็นส่วนประกอบเพทเฟนัง, dextrin, latex อาจมีส่วนผสมของ gum, กรด, antioxidant	ควรกำจัดด้วยวิธีการฝัง

ปี พ.ศ.	รายการของทดท่าง	ปริมาณของเสียทดท่าง หรือการทดท่าง		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดที่ระบุในบันทึกของกองวิศวกรรมสถานการ	รายละเอียดของเอกสารอ้างอิง/ผลการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วล.	ขอเสนอแนะเบื้องต้นในการบำบัด/กำจัด
		(จำนวน)	(น้ำหนัก)					
2527	MASONARY CEMENT PRODUCT					<p>คำนวณข้างต้นทั้ง 14 ชนิด มีคุณภาพเสื่อมท่าง ทำลายโดยการฝังดิน</p> <p>อาจเป็นได้ทั้งสารอินทรีย์และอนินทรีย์</p>	การก้างจัดท่างวิธีการฝัง	
	1. SPEED CRETE	4 ถัง	36 กก.		ผงเ็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเ็นของเหลวและผง โดยที่ตัวบ่งเ็นของ			
	2. SAMPLE CONCRETE FINISHER 1 ถัง GREY		12 กก.		เหลวมีลักษณะแยกชั้นและ เ็นคร่าวใหญ่เ็น ตัว			
	3. TOMOSEAL SAND FINISH GREY 1 ถัง		9 กก.		อียงที่เ็นผสมมีลักษณะจับตัว กันเ็นก้อนเ็น			
	4. AKKRO-7T	1 ขวด	7 กก.					
	5. AKKRO-7T	1 ขวด	1 กก.					
	6. LAS-TEX SUPREME	1 ขวด	4 กก.					
	7. FLOOR ATONE SUPREME	2 ถัง	23 กก.					
	8. A'PLE TAMS COAT WHITE	1 ขวด	1 กก.					
	9. WATER PROOFING	3 กระบอ้ง	2.4 กก.					
	10. LIQUID ADHESIVE BOND	1 ขวด	1 กก.					
	11. ANCHOR KRETE QUICK SETTING	1 กระบอ้ง	2.4 กก.					
	12. THIN PATCH	1 กระบอ้ง	2.4 กก.					
	13. HYDRO STOP	1 กระบอ้ง	1.2 กก.					
14. SPEED PLUG	1 กระบอ้ง	1.2 กก.						
2527	ALUMINIUM DIISOPROPOXIDE ACETOETIC ESTER CHELATE	6 ถัง	108 กก.	สารไว้อ่อนเ็น	เ็นมีพิษชนิดเ็น	<p>ตรวจสอบเ็นคุณภาพแล้วเ็นการท่างทำลายโดยการ ฝังดิน</p> <p>เ็นสารประกอบเ็นที่มีพิษเ็นสูงเ็นอยู่ตรงกลาง เ็นเ็นกว่า 2 หรือมากกว่า :: ละคอมของ nonme cal</p> <p>ในการก้างจัดท่างเ็นการนำเ็นไปก้างจัดที่ศูนย์ฯ เ็นค่า การทดท่างเ็นการเ็นการ Aluminom จึงควรผสมกับ waste อื่นเ็น บับที่เ็นเ็นการก้างจัดท่าง chelating agent การบับที่ ด้วย H₂O₂</p>		242

ปี พ.ศ.	รายการของศุลกากร	ปริมาณของสินค้า		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดของของเสีย	รายละเอียดของปัญหา	รายละเอียดของปัญหา	รายละเอียดของปัญหา
		จำนวน	น้ำหนัก						
2527	NERVANAID	4 บัง	100 กก.		เคมีภัณฑ์ทางการแพทย์	ตรวจพบเป็นเคมีภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพแล้วเห็นการนำโดยอาการ	เป็นสารอินทรีย์ประเภท ECHYLONE - diamineteccaacetone triole ใช้ในอุตสาหกรรมประเภทหมอก สูบยาสูบ	รายละเอียดของปัญหา	รายละเอียดของปัญหา
2527	LIQUID FERTILIZER	2 บัง	460 กก.	สหรัฐอเมริกา	ขมิ้นผงสีฟ้าใส	ตรวจพบเป็นขมิ้นที่เสื่อมสภาพแล้วเห็นการนำโดยอาการ	ตรวจพบเป็นขมิ้นที่เสื่อมสภาพแล้วเห็นการนำโดยอาการ	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง
2527	SAMPLE ARTICLES OF DECORATION	1 บัง	9 กก.		เคมีภัณฑ์และเป็นสีเทา	ตรวจพบเป็นเคมีภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพแล้วเห็นการนำโดยอาการ	เป็นสารประกอบประเภท fatty acid โมเลกุลในน้ำ ละลายในorganic solvent	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง
2528	RAW MATERIAL FOR COSMETIC: 16 NRDH COLOR CREAM	1 บัง	65 กก.	บราซิล		ตรวจพบเป็นผลิตภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพแล้วเห็นการนำโดยอาการ	เป็นสารประกอบประเภท wax และ oil	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง
2528	LIQUID ABRASIVE COMPOUNDS	2 บัง	93.6 กก.	ไต้หวัน	เคมีภัณฑ์ทางการแพทย์	ตรวจพบเป็นเคมีภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพแล้วเห็นการนำโดยอาการ	abrasive material เป็นสารอินทรีย์ ใช้เพื่อทำความสะอาดผิวของกระจก	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง	การกำจัดด้วยวิธีการฝัง

ป.ท.	รายการตรวจกลาง	ปริมาณของสิ่งตรวจกลาง ที่ตรวจทำลาย		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดที่จะพบในที่พักของกองวีเคราะห์พิษทาง กรมศุลกากร	รายละเอียดจากเอกสารอ้างอิง/ผลการ วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วล.	ขอเสนอแนะเบื้องต้นในการบำบัด/กำจัด
		(จำนวน)	(น้ำหนัก)					
2528	DMT WITTEN*(DIMETHYLTEREPHTHA LAT 40 KGS (NET) DYNAMIT NOBEL CHEM IKALIN)	165 กก	5,667 กก		ลักษณะของเสียเป็น เกล็ดสีขาวและสีม่วง	ตรวจพบเป็น DIMETHYLTEREPHTHALATE	DMT (C ₆ H ₄ (COCC ₆ H ₄) ₂ เป็นเกล็ดไม่มีสี ระเหิดที่อุณหภูมิสูงกว่า 300°C ไม่ละลายน้ำ ละลายใน ether และ alcohol รมน ใช้เป็น polyester resin สำหรับผลิต ฟิล์มและ fiber	ตรวจกำจัดด้วยวิธีการเผา
2528	COSMETIC*	4 ด้ง	74 กก. สหรัฐอเมริกา		เป็นของเหลวที่ใสสี เหลืองอ่อนๆ บางส่วนตก ตะกอนเป็นสีน้ำตาลแดง กระจายอยู่ทั่วไป บางส่วน เป็นขุ่นๆ	ตรวจพบเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในสภาพไม่เหมาะสมในการ ใช้งานหรือใช้ไม่ได้แล้ว		ตรวจกำจัดด้วยวิธีการฝัง
2529	1. TAMURA ANTIOXIDANT # 7900	1 carton	สภาพการปิด ผนึกห่าซวท ไม่แน่นท้ โหน่ยบร่ว ขึ้นกึ่งเหลือ น.บ. ๒๕๕ สำรวจ 400 กรัม			ตรวจพบเป็นผลิตภัณฑ์ที่บรรจุในถังเหล็ก สีน้ทง ๒ รยการเป็นเคมีที่ขรุ้งแดงที่เติม สุยทาแล้วเห็นควรวท้ลยท้ลยท้ลยท้ลยท้ลยท้ลยท้ลย	เป็นสารประกอบประเภทเอมีนหรืออาจประกอบ ด้วย aromatic amine, phenolic compound	ตรวจกำจัดด้วยวิธีการเผา
	2. TAMURA SOLDERJTE MH # 320 V	1 ด้ง	20 กก.				เป็นสารประกอบที่มี maleic hydrazide (CH ₂ O ₂ N) สารควบคุมการเจริญเติบโต ของพืชละลายได้ในปริมาณมากกว่าใช้ใน อุตสาหกรรม herbicide, ยากควบคุมวัชพืช	ตรวจกำจัดด้วยวิธีการฝัง

ปี พ.ศ.	รายการของตกค้าง	ปริมาณของเสียตกค้าง		แหล่งที่มา	ลักษณะของเสีย	รายละเอียดการประเมินของหน่วยงานต้นทาง	รายละเอียดจากเอกสารอ้างอิง/ผลการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของ วค.	ขอเสนอแนะป้องกันในการควบคุม/กำจัด
		หรือการทําด้วย (จำนวน)	(น้ำหนัก)					
-	SILICONE L-55 FOR MOULDING PLASTIC INDUSTRIAL	45 ถัง	10,125 กิโลกรัม	อเมริกา		รายละเอียดการตรวจประเมินคุณภาพแล้ว (ไม่ใช่ SILICONE) เห็นด้วยโดยฝ่ายจัดการสิ่งแวดล้อมของเสียตกค้างทางท่าเรือ		
-	SILICONE HOLDING RELEASE FOR PLASTIC INDUSTRIAL	30 ถัง	6,425 กิโลกรัม			ของตกค้างตรวจประเมินคุณภาพแล้วเห็นด้วยโดยฝ่ายจัดการสิ่งแวดล้อมของเสียตกค้างทางท่าเรือ		

ภาคผนวก ช

คำสั่งทั่วไปกรมศุลกากร

ที่ 45/2531

เรื่อง เพิ่มเคมิประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2530
หมวดที่ 16 บทที่ 06 ข้อที่ 05 ว่าด้วยของตกค้าง
ประเภทของเสียที่เป็นอันตราย

.....

ด้วยปรากฏว่า ใ้มีบริษัทตัวแทนของ เรือบางรายนำของ เสียที่เป็นอันตรายเข้ามา
ในราชอาณาจักร และปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นของตกค้าง เมื่อกรมศุลกากรสั่งให้ทำลายก็ไม่สามารถทำลายได้ เนื่องจากจะทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษและเป็นอันตรายแก่ประชาชน

จึงให้เพิ่มเคมิประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2530 หมวดที่ 16
บทที่ 06 ข้อที่ 05 ดังต่อไปนี้

"16 06 05 ของตกค้างประเภทของเสียที่เป็นอันตราย

1. ถ้าปรากฏว่า บริษัทตัวแทนของ เรือหรือบริษัทสายการบินนำของ เสียที่เป็น
อันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร ให้กองควบคุมยานและสินค้า หรือด่านศุลกากรดำเนินการ
ผลักดันให้บริษัทตัวแทนของ เรือหรือบริษัทสายการบินที่นำของ เสียที่เป็นอันตรายเข้ามา
นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้กองป้องกันและปราบปรามหรือด่านศุลกากร
ประสานงานกับกองทัพเรือ หรือตำรวจน้ำ ดำเนินการควบคุมเรือที่นำของ เสียที่เป็นอันตราย
กลับออกไปนอกราชอาณาจักรด้วย

2. กรณีของตกค้างประเภทสารเคมี ให้กองควบคุมยานและสินค้า หรือด่าน
ศุลกากรรับดำเนินการตรวจสอบว่าผู้รับผู้ส่งมีตัวตนหรือไม่ หากตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับ
ผู้ส่งไม่มีตัวตน ให้รับทำการสำรวจสารเคมีนั้น ถ้าสำรวจแล้วพบว่า เป็นสารเคมีมีพิษ
ให้รับดำเนินการให้บริษัทตัวแทนของ เรือหรือบริษัทสายการบินที่นำของ เสียเข้ามา
นั้นนำกลับออกไปนอกราชอาณาจักรทันที

3. บริษัทตัวแทนของเรือโคหรือบริษัทสายการบินใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในการนำของเสียที่เป็นอันตรายกลับออกไปตาม ข้อ 1 ในท้องควบคุมยานและสินค้าหรือค่านศุลกากร เสนอกรมศุลกากรสั่งการด้วย"

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2531 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2531

นายวิโรจน์ เลาะห์พันธุ์
อธิบดีกรมศุลกากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฅ

(สำเนา)

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ 73/2531

เรื่อง การนำของเสียที่เป็นอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร

.....

ด้วยปรากฏว่า ใ้มีบริษัทตัวแทนของ เรือบางรายนำของ เสียที่เป็นอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร และปล่อยให้ไว้ให้เป็นของตกค้าง เมื่อกรมศุลกากรสั่งให้ทำลายก็ไม่สามารถทำลายได้ เนื่องจากจะทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษและเป็นอันตรายแก่ประชาชน

ฉะนั้น กรมศุลกากรจึงประกาศให้ทราบวา

1. บริษัทตัวแทนของ เรือหรือบริษัทสายการบินใดำของ เสียที่เป็นอันตรายเข้ามาในราชอาณาจักร กรมศุลกากรจะดำเนินการผลักดันให้ำของนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ว่าประเทศผู้ส่งของมาจะยอมรับกลับ ำไปหรือไม่
2. บริษัทตัวแทนของ เรือหรือบริษัทสายการบินใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่ง ให้ำของเสียที่เป็นอันตรายกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ตามข้อ 1 กรมศุลกากรจะใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเด็ดขาด

ประกาศ ฅ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2531

นายวิโรจน์ เล่าหะพันธุ์

อธิบดีกรมศุลกากร

ประวัติผู้เขียน

นางสาวชลิกา วัชรศิษย์ เกิดเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2506 สำเร็จการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิตจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2527 เคยเป็นนายความอยู่สำนักงานนายความธรรมรักษ์ เมื่อปี พ.ศ. 2527 เริ่มรับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประเมินอากร กองขึ้นอากรและส่งเสริมการส่งออก กรมศุลกากร เมื่อปี พ.ศ. 2528 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง นายตรวจศุลกากร 4 กองของกลางและของตกค้าง กรมศุลกากร.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย